

Život Cirkvi

Ročník 15

38/2008

Pápež Benedikt XVI. na návštěve Francúzska

Lurdská konverzia

iba jeden, výnimočný a tak trochu aj neveriteľný. Lebo to meno znie: Pavol Korbuly. Z toho potom vyplývajú zvláštne súvislosti. Obnovenú sochu tejto jaskyne totiž v štyridsiatych rokoch posvätil biskup Michal Buzalka, ktorého v päťdesiatych rokoch súdil aj sudca menom Pavol Korbuly. Podobne sestru Zdenku Šelingovú, blahorečenú pred piatimi rokmi, tiež odsúdil sudca rovnakého mena.

Nie, nejde o jednoduchú zhadu mien. Korbuly, bývalý sudca v službách komunistického režimu, sa naozaj obrátil k Bohu. Skoro ráno alebo neskoro večer kolenačky chodil ku krížu pri Blumentálskom kostole a odprosieval Krista za spáchané neprávosti, zaťažujúce jeho svedomie. A verejne sa podpísal, hoci to bolo za komunizmu celkom nezvyklé, ba až nebezpečné, pod vyznanie, že "Mária vždy pomáha". Zostane navždy tajomstvom, ako "Mária pomohla" konkrétne Korbulymu, ako mu pomohla, keď sa vnútorne zhrýzal spomínajúc na svoju komunistickú minulosť precitajúc do viery a pokánia. Pokánia, ktoré je základným obsahom Máriiných posolstiev, podobných tomu, čo povedala v Káne Galilejskej: "urobte všetko, čo vám povie". A Ježiš viacnásobne povedal, že jedine obrátenie, úprimne kajúce očistenie od hriechov, nový život je tou pravou cestou. Lotrovi, ktorý na vedľajšom kríži na Golgote ľutoval svoju hriešnosť, prisľúbil účasť na nebeskej sláve – ešte dnes budeš so mnou v raji. V týchto slovách je zakódovaná aj podstata sviatku minulej nedele: ved' skutočné Povýšenie svätého kríža je také utrpenie, je taký kríž, pod ktorým sa trpiaci modlí za toho, kto mu to zakúsené utrpenie spôsobil. Povýšenie Buzalkovho a Zdenkinho kríža spočívalo v ich schopnosti odpustiť, v schopnosti modliť sa za prenasledovateľov. Korbulyho obrátenie, jeho dramatické pokánia pri blumentálskom kríži, jeho výstupy za Lurdskou Nepoškvrnenou, sú tiež istým "Povýšením kríža". Ved' koľkých Korbuly odsúdil na kríž komunistických väzení, týrania a smrti; no napokon jeho samého vlastné svedomie odsúdilo na kríž muživých výčitiek, za ktorými nasledovalo zmŕtvychvstanie v podobe obrátenia, pokánia, bolestného očisťovania. Návrat mámotratného pravého lotra, ktorému ukrižovaný Ježiš odpúšťa, sa v dejinách opakuje nespočetne krát, lebo Božia láska je trvalou ponukou všetkým, ktorý sa od nej vzdialili. "Na tomto kríži" - povedal pred niekoľkými dňami v Lurdoch pápež Benedikt XVI. - "Ježiš zbral na seba ťarchu všetkých utrpení a nespravodlivostí našej ľudskej civilizácie". "Naša Lurdská Pani" - pokračoval pápež - "nás vovádza na cestu viery a obrátenia". "Svätá Mária, Matka Božia a Matka naša," - modlil sa Svätý otec na záver - "nauč nás spolu s tebou veriť, dúfať a milovať. Ukáž nám cestu do kráľovstva tvojho syna Ježiša. Hviezda morská, žiar nad nami a ved' nás po našej ceste. Amen".

RV, Jozef Haľko

Stalo sa to začiatkom augusta roku 1881: do francúzskeho pútnického miesta Lurdy zavítala prvá pútnická skupina z Uhorska. "Prišli sme k jaskyni, - zaspomínala neskôr jedna účastníčka z Prešporka, Bratislavy - pre všetkých to bol nezabudnuteľný okamih: so zovretým srdcom a chvejúcim sa hlasom sme sotva vládali spievať. Rána pri jaskyni sú nezabudnuteľné, viackrát sme sa tam vybrali pozdraviť Nepoškvrnenú - a vždy sme tam našli modliacich sa pútnikov. Vrátili sme sa obohatení na celý život. Povznesení, povzbudení, naplnení nezabudnuteľnými spomienkami".

Tieto slová pochádzajú z pera dobročinnnej grófkgy Gabriely Szápáry, ktorá pod dojmom návštevy skutočných Lurdov vo Francúzsku zriadila na bratislavskej Kalvárii podobnú Lurdsú jaskyňu. Dnes, po vyše sto rokoch existencie, zdobí jej steny viac ako štyritisíc dvesto ďakovných či prosebných tabuliek. Sú tam poďakovania za návrat z prvej, či druhej svetovej vojny, za oslobodenie z koncentračného tábora, za nájdenie životného partnera, prosby za pomoc pri skúškach na vysokej škole, či za uzdravenie z ťažkej choroby. Nechýbajú podpísané rodiny z Kalifornie či New Yorku, alebo zachránení obyvatelia zo zombardovaných častí mesta, a tak by sme mohli ešte dlho pokračovať.

Jednu z najvýnimočnejších tabuliek možno najst tesne pri zemi na ľavej strane múru tvoreného kamenými obdĺžnikmi. Nápis "Mária vždy pomáha" sa na nich síce opakuje mnohokrát, ale podpis pod touto je

Pápež Benedikt XVI. je už vo Francúzsku

Vatikán/Francúzsko (12. septembra, RV) – Dlhá očakávaná apoštolská cesta pápeža Benedikta XVI. do Francúzska pri príležitosti osláv 150. výročia Mariánskych zjavení v Lurdoch sa dnes stáva realitou. Lietadlo so Svätým Otcom na palube vzlietlo z rímskeho letiska Fiumicino dnes ráno o 9.00 hod. a do Paríža priletelo o 11.10 hod. Naspäť do Ríma priletí hlava Katolíckej cirkvi v pondelok po 15.00 hodine.

V dnešný deň po prilete navštívi Svätý Otec Kolégium des Bernardins, kde sa stretne s predstaviteľmi kultúry a prihovori sa im. Potom bude smerovať do katedrály Notre-Dame, aby predsedal Sláveniu vešpier pre kňazov, diakonov, rehoľníkov a seminaristov a prihovori sa tiež mládeži pred katedrálou. Arcibiskup Paríža Mons. André Vingt-Trois dnes v súvislosti s návštevou Svätého Otca povedal:

„Je to pre nás veľmi dôležitá udalosť a to aj preto, že Svätý Otec prichádza do našej krajiny pri príležitosti tak významnej medzinárodnej udalosti, akou je 150. výročie Mariánskych zjavení v Lurdoch, o ktorú sa zaujímajú nielen Francúzi, ale celý svet. S obrovskou láskavosťou prijal návrh, aby túto svoju cestu o niečo predĺžil a navštívil tiež Paríž, čomu sa veľmi tešíme“ – dodal Mons. Vingt-Trois pre Vatikánsky rozhlas. -sg-/ snímka RV

Príhovor pápeža Benedikta XVI. a francúzskeho prezidenta počas uvítacej ceremónie

Francúzsko (12. septembra, RV) – Návšteva Svätého Otca vo Francúzsku sa dnes stala skutočnosťou. Svätého Otca po prilete do Paríža pozdravovali tisícky pútnikov. Jeho prvé kroky smerovali na Apoštolskú nunciatúru v Paríži, odkiaľ sa krátko popoludní premiestnil do Elyzejského paláca, kde po úvodných stretnutiach s prezi-

dentom republiky a jeho manželkou, ako aj ďalšími hosťami nasledovala uvítacia ceremónia.

Príhovor predniesol ako prvý francúzsky prezident Nicolas Sarkozy. V úvode povedal, že návšteva Svätého Otca je pre milióny Francúzov významnou udalosťou radosti a nádeje. Potom sa zameril na dialóg medzi náboženstvami, legitímny ako pre demokraciu, tak pre laicitu:

„Náboženstvá a najmä kresťanské, s ktorým máme dlhú spoločnú históriu, sú žijúcim dedičstvom úvah a myšlienok nielen o Bohu, ale aj o človeku, spoločnosti a dnes aj o prírode. Bolo by bláznovstvom, prehreškom proti kultúre a mysleniu, ak by sme naň zabudli.“

Potom pokračoval prezident slovami o Francúzsku, ktoré bude v budúcich rokoch čeliť problémom genetiky, prokreácii, teda bude prechádzať základnými bodmi bioetiky a dodal:

„Pozitívna a otvorená laicita je pozvánkou k dialógu, tolerancii a rešpektu a je výzvou, najmä ak vezmeme do úvahy, že otázky, ktorými sa teraz zaoberáme boli pred 30 rokmi úplne nepredstaviteľné“ – dodala hlava Francúzskej republiky a vyzdvihla veľký význam skutočného pokoja, ktorý je možný len prostredníctvom dialógu, skutočného a založeného na pravých túžbach pochopiť odlišný uhol pohľadu.

Potom v programe nasledoval príhovor Svätého Otca, v úvode ktorého srdečne poďakoval za vřucne prijatie. Na francúzskeho prezidenta sa obrátil slovami:

„Prostredníctvom Vás pozdravujem všetkých obyvateľov tejto krajiny od jej tisícročnej histórie, tak bohatej na udalosti, až po súčasnosť s nádejnou budúcnosťou. Vedzte, že Francúzsko je veľmi často stredobodom pápežových modlitieb, ktorý nemôže zabudnúť na všetko to, čo priniesla táto krajina Cirkvi v priebehu dvadsiatich storočí.“

Potom hovoril o Paríži, zastávke na jeho púti do Lúrd, o meste, ktoré tak dobre pozná, do ktorého sa počas štúdií tak rád vracal a v ktorom nadviazal mnohé priateľstvá. Spomenul tiež návštevu prezidenta Sarkozyho v Ríme, na ktorej hovoril o kresťanských koreňoch Francúzska a Európy.

„Mnohí ľudia aj tu vo Francúzsku premýšľajú o vzťahoch medzi Cirkvou a štátom. V podstate, o probléme vzťahov medzi politickou a náboženskou sférou nám už Kristus ponúkol základné kritérium pre správne riešenie. Urobil to keď odpovedal na otázku, ktorú mu položili: „Čo je cisárovo, dávajte cisárovi, a čo je Božie, Bohu (Mk, 12, 17). Momentálne sa Cirkev vo Francúzsku raduje zo slobody. Nedôvera minulosti sa pomaly zmenila na pokojný a pozitívny dialóg, ktorý sa stále viac upevňuje. Od roku 2002 existuje nový nástroj dialógu a ja mám veľkú dôveru v jeho činnosť, pretože dobrá vôľa je vzájomná. Vieme tiež, že niektoré oblasti dialógu zostávajú stále otvorené a že ich budeme musieť pomaly prejsť s rozhodnosťou a trpezlivosťou. V tejto historickej chvíli, v ktorej sa kultúry medzi sebou stále viac prelínajú som hlboko presvedčený o skutočnom význame, dôležitosti a nevyhnutnosti laicity. Je podstatné,

na jednej strane trvať na odlíšení medzi politickou sférou a náboženskou oblasťou, aby bola zachovaná sloboda vierovyznania občanov a zodpovednosť štátu voči nim, a na druhej strane si byť vedomí nenahraditeľnej úlohy náboženstva pre formovanie svedomia a prínosu, ktorý môže priniesť – okrem iného – k vytváraniu základného etického konsenzu v rámci spoločnosti“

Dôrazne potom Benedikt XVI. poukázal na dnešný svet, ktorý ponúka málo duchovných zjavení a málo materiálnych istôt. Mnohí tak – ako dodal Svätý Otec – trpia stratou zmyslu vo svojich rodinných životoch. Stoja často vo svojej opustenosti a krehkosti a čelia tak skutočnosti, ktorá často prevyšuje ich sily.

„Cirkev môže prinášať svetu špecifický prínos týchto ľudí. Situácia v sociálnej oblasti západného sveta žiaľ poukazuje na tichý rast priepasti medzi bohatými a chudobnými a to mi robí starosti. Myslím si, že nadišiel moment kedy je potrebné prinášať konštruktívnejšie návrhy, ktoré by garantovali blahobyt budúcich generácií. Som si istý, že môžu byť nájdené spravodlivé riešenia, ktoré presahujú nevyhnutnú okamžitú pomoc a budú nasmerované na srdce problémov, aby chránili slabších a podporovali ich dôstojnosť. Cirkev prostredníctvom svojich inštitúcií a aktivít, spolu s mnohými združeniami vo vašej krajine, sa usiluje riešiť bezprostredné potreby, ale je to štát, ktorý musí uplatňovať zákony na odstránenie nespravodlivých štruktúr.“

Potom hovoril Svätý Otec o úlohe predsedníctva Európskej únie, kde vidí príležitosť, aby sa Francúzsko v zásade jeho ušľachtilých tradícií postavilo na stranu práv človeka a podpory dobra jednotlivca a spoločnosti.

„Až vtedy“ – pokračoval Svätý Otec – „keď občan Európy sám pocíti, že neoddeliteľné práva človeka, od jeho počatia až po prirodzenú smrť, ako aj práva na slobodné vzdelanie, rodinný život, prácu, náboženské práva, sú presadzované a rešpektované, až vtedy naplno pochopí a ocení význam a veľkosť zriadenia Únie a stane sa jej aktívnym tvorcom. Táto úloha však nie je jednoduchá“ – dodáva Benedikt XVI.

V závere sa ešte raz poďakoval za stretnutie a všetkých prítomných uistil o svojich modlitbách. -sg-

Francúzska tlač o návšteve Benedikta XVI.

Francúzsko (12. septembra, RV) – O X. apoštolskej ceste pápeža Benedikta XVI. vo Francúzsku informuje už dnes, v prvý deň jeho programu mnoho francúzskych denníkov a týždenníkov.

Národný denník **Le Figaro** na prvej strane informuje o návšteve v článku pod názvom Prečo chcel Svätý Otec písať Francúzsku. Redaktor Jean-Marie Guénois zdôrazňuje, že pápež Benedikt XVI. prichádza najmä kvôli oslavám 150. výročia zjavení

Panny Márie v Lurdoch. „Pápež filozof a teológ, ktorý chce, aby ho Francúzsko spoznalo nielen ako takzvaného „pancierového kardinála“ ale ako pápeža, ktorý vôbec nezanedbáva politiku, kultúru a vnútorné záležitosti Cirkvi, pričom základom všetkého je viera“ – uvádza denník.

Le Monde venuje celú stranu osobnosti Otca Ratzingera s príznačným titulkom v nemčine - Pán profesor, pričom sa zameriava najmä na formovanie Svätého Otca v období, keď sa stal docentom. Denník tak otvára tému zajtrajšieho stretnutia Svätého Otca so 700 vzdelancami v kolégiu „Des Bernardins“.

Katolícky týždenník **Pèlerin** publikuje až 26 strán o návšteve Svätého Otca. V úvodníku s názvom Posolstvo urbi et orbi informuje šéfredaktor René Poujol podrobne o osobnosti pápeža Benedikta XVI. a o dôležitosti jeho cesty. -sg,jv-

Benedikt XVI. stretol s predstaviteľmi francúzskej kultúry

Francúzsko (12. septembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa v piatok popoludní stretol s predstaviteľmi francúzskej kultúry. Svoj príhovor zameril na pôvod západnej teológie a korene európskej kultúry. V úvode spomenul priestory, v ktorých sa stretnutie konalo – zreštaurované Kolégium des Bernardins v Paríži, pôvodne z 13. storočia, ktoré začalo písať svoju históriu ako benediktínsky kláštor. Zamyslel sa teda nad charakteristikou západného mníšstva a jeho nositeľov:

„Uprostred zmätku čias, v ktorých sa nič nezdalo stálym, chceli urobiť podstatné – vyvinúť úsilie na nájdenie toho, čo bolo večne platné a trvajúce, samotný život. Hľadali Boha. Túžili prejsť od nepodstatného k esenciálnemu, k jedinej skutočne dôležitej a spoľahlivej veci, ktorá existuje. Niekedy sa hovorí, že boli 'eschatologicky' orientovaní. Nemá sa to však chápať v časnom zmysle, akoby upriamovali zrak na koniec sveta alebo svoju vlastnú smrť, ale v existenciálnom zmysle: hľadali definitívne, skryté za provizórnym. Pretože boli kresťanmi, nebola to výprava do divočiny bez vyšliapanej cesty, hľadanie, vedúce do absolútnej temnoty. Sám Boh im poskytol znamenia, označil cestu, ktorú mali nájsť a nasledovať. Touto cestou bolo jeho Slovo, ktoré bolo odhalené ľuďom v knihách Svätého písma.“

Ako uviedol Svätý Otec, túžba po Bohu zahŕňa lásku k slovu a skúmanie všetkých jeho dimenzií:

„Za účelom získania plnej predstavy o kultúre slova, ktorá sa bytostne týka hľadania Boha, musíme urobiť ďalší krok. Slovo, ktoré otvára cestu k tomuto hľadaniu a má s ňou byť identifikované, je zdieľaným slovom. Vskutku, preniká každému jednotlivcovi do srdca (po-

rov. Sk 2,37). Gregor Veľký to opisuje ako ostrú bodavú bolesť, ktorá doširoka roztrhne našu spiacu dušu a zobúdzá nás, robiac nás vnímavými voči Bohu (porov. Leclercq, s. 35). Ale zároveň nás robí všímavými voči sebe navzájom. Slovo nevedie k výsostne individuálnej ceste mystického pohrúženia sa, ale k pútnickému bratstvu viery. A tak toto slovo nemôže byť iba meditované, ale aj správne čítané.“

Ako zdôraznil Svätý Otec, Písmo si vyžaduje exegézu a kontext spoločenstva, v ktorom sa zrodilo a v ktorom je žité. Tu máme nachádzať jeho jednotu a tu sa otvára aj jeho zjednocujúci význam:

„Povediac to inými slovami – existujú dimenzie zmyslu v slove a v slovách, ktoré vychádzajú na svetlo iba v rámci živého spoločenstva tohto dejiny tvoriaceho slova. Prostredníctvom narastajúceho uvedomenia si rôznych významov sa slovo neznehodnocuje, ale objavuje sa vo svojej plnej veľkoleposti a dôstojnosti. Tak Katechizmus Katolíckej cirkvi môže oprávnenne povedať, že kresťanstvo predstavuje nielen knižné náboženstvo v klasickom zmysle. Vníma v slovách samotný Logos, ktorý šíri svoje tajomstvo prostredníctvom svojej rozmanitosti. Táto výnimočná štruktúra Biblie neustále vznáša novú výzvu pre každú generáciu.“

Podľa Benedikta XVI. to svojou povahou vylučuje všetko, čo dnes poznáme ako fundamentalizmus. Božie slovo nikdy nemôže byť vnímané iba v doslovnosti textu. Dopracovať sa k nemu zahŕňa presahovanie a proces pochopenia, vedený vnútorným pohybom celku a preto sa musí stať súčasťou života. Iba v rámci dynamickej jednoty celku sa mnoho kníh stáva jednou knihou. Svätý Otec ďalej spomenul mníšske heslo „ora et labora“ – modliť sa a pracovať. Poukázal na to, že opätovné zamyslenie sa nad jeho druhou časťou má podstatný význam pre ďalší rozvoj európskej kultúry:

„Sám Boh je Stvoriteľom sveta a stvorenie sa ešte neskončilo. Boh pracuje. Ľudská práca bola teda vnímaná ako zvláštna forma nášho pripodobnenia sa k Bohu, ako spôsob, ktorým sa človek môže a smie podieľať na Božom diele ako stvoriteľ sveta. Do mníšstva nepatrí iba kultúra slova, ale aj kultúra práce, bez ktorej by rozvoj Európy, jej étos a vplyv na svet bol nemysliteľný. Prirodzene, tento étos musel prijať myšlienku, že ľudská práca a formovanie histórie sú chápané ako zdieľanie práce so Stvoriteľom a musia byť hodnotené v týchto termínoch. Kde takéto hodnotenie chýba, kde si človek privlastňuje postavenie tvorca, podobného Bohu, môže sa jeho formovanie sveta rýchlo premeniť na jeho zničenie.“

V závere svojho príhovoru predstaviteľom francúzskej kultúry Svätý Otec poukázal na to, že kresťania ranej Cirkvi nepovažovali misionárske ohlasovanie za propagandu na rozšírenie svojej skupiny, ale za vnútornú nevyhnutnosť v súlade s povahou ich viery: Boh, v ktorého verili, bol Bohom všetkých ľudí, jediný skutočný Boh, ktorý sa zjavil v histórii Izraela a napokon vo svojom Synovi, ponúkajúc tak odpoveď, ktorá bola záujmom každého a na ktorú všetci ľudia vo svojom srdci čakajú.

Univerzálnosť Boha a rozumu, ktorý je voči nemu otvorený, je to, čo im dalo motiváciu a záväzok hlásať zvesť. Videli svoju vieru nie ako niečo, čo patrí ku kultúrnym zvykom, ktoré ľudí navzájom odlišujú, ale ako podstatu pravdy, ktorá sa týka rovnako všetkých ľudí. Svätý Otec sa s poslucháčmi svojho prejavu v Kolégiu des Bernardines rozlúčil konštatovaním, ktoré bolo zároveň pozvaním: „To, čo dalo európskej kultúre jej základy – hľadanie Boha a pripravenosť mu načúvať – zostáva aj dnes základom akejkoľvek pravej kultúry.“

-dj-

Príhovor Benedikta XVI. v Katedrále Notre-Dame kňazom, diakonom a rehoľníkom počas slávenia vešpier

Francúzsko (12. septembra, RV) – Ďalším bodom dnešného programu Svätého Otca počas jeho návštevy Francúzska bolo stretnutie s kňazmi, diakonmi a rehoľníkmi v parížskej Katedrále Notre-Dame. Svätý Otec sa im prihovoril:

„Drahí bratia kardináli a biskupi, kanonici Kapituly, páni kapláni z Notre-Dame, drahí kňazi a diakoni, drahí priatelia cirkvi a cirkevných nekatolíckych spoločenstiev, drahí bratia a sestry,

Nech je zvelebený Boh, ktorý nám dovoľuje stretnúť sa na mieste tak blízkom srdcu Parížanov, ale tiež všetkých Francúzov! Nech je požehnaný Boh, ktorý nám dáva milosť prejavíť mu poctu našej modlitby vešpier, aby sme Ho mohli chváliť tak, ako si zaslúži slovami, ktoré cirkevná liturgia zdedila z liturgie synagogálnej, vykonávanej Kristom a jeho prvými učeníkmi! Áno, nech je požehnaný Boh, ktorý nám prichádza na pomoc – in adiutorium nostrum – aby nám pomohol, aby k Nemu vystúpil dar obety našich pier!

Sme tu, v materskom chráme Parížskej diecézy, v Katedrále Notre-Dame, ktorá sa týči v srdci mesta ako živý znak Božej prítomnosti medzi ľuďmi. Môj predchodca Alexander III. položil jej základy, pápeži Pius VII. a Ján Pavol II. si ju uctili pri ich návšteve a ja sám som rád, že som ich mohol nasledovať, keď som sem prišiel pred štvrtstoročím, keď som sem prišiel na konferenciu o katechéze. Je nemožné nepoďakovať Tomu, ktorý stvoril matériu a aj Ducha, pre krásu stavby, ktorá v ktorej sme sa stretli. Kresťania z Lutécie už postavili katedrálu venovanú sv. Štefanovi, prvému mučeníkovi, ale táto sa potom stala príliš malou a bola následne premenená, medzi XII. a XIV. storočím. Nahradila ju tá ktorú obdivujeme v našich dňoch. Viera za čias stredoveku stavala katedrály, do ktorých prichádzali vaši predkovia, aby velebili Boha, zverili mu svoje nádeje a povedali Mu o ich láske. V tomto chráme, do ktorého vložili to

najlepšie zo seba architekti, maliari či sochári a hudobníci sa udiali veľké duchovné aj civilné udalosti.

Spomedzi všetkých stačí spomenúť meno architekta Jeana de Chellesa, maliara Charlesa Le Bruna, sochára Nicolasa Coustoua a organistov Louisa Vierneho a Pierra Cochereaua. Umenie, cesta k Bohu a chorálna modlitba, chvála Cirkvi venovaná Stvoriteľovi, pomohli Paulovi Claudelovi počas jeho prítomnosti na vešperách na Vianoce 1886, nájsť cestu k osobnému stretnutiu s Bohom. Je úžasné, že Boh osvietil jeho dušu práve počas chválospevu Magnifikát, v ktorom Cirkev načúva piesni Panny Márie, Svätej Patrónky týchto miest, ktorými hlása svetu, že „Všemohúci povýšil ponížených“ (Lk 1, 52). Menej známy výjav premien, ale nie menej reálnych je kazateľnica, kde kazatelia evanjelia ako Otcovia Lacordaire, Monsabré a Samson, vedeli šíriť plameň vlastného zapálenia tým najrozličnejším osadenstvám poslucháčov, potom Katedrála Notre-Dame, oprávnené nazývaná jednou z najslávnejších pamiatok dedičstva našej krajiny. Relikvie skutočného kríža a trňovej koruny, ktoré som si uctil podľa tradície, začatej sv. Alojzom, ktoré tu teraz našli vzácny domov, ktorý v sebe nesie obeť ľudského ducha k Stvoriteľskej láske.

Pod klenbami tejto historickej katedrály, ktoré svedčia o neprestajnom dialógu, ktorý si Boh praje naviazať so všetkými mužmi a ženami, sa jeho slovo práve ozvalo, aby sa stalo podstatou našej večernej obety. Slová žalmistu prozreteľne opisujú pocity našich duší s presnosťou, s ktorou by sme sa mohli ťažko odvážiť si predstaviť: „Zaradoval som sa, keď mi povedali, pôjdeme do domu Pánovho!“ (Ž 121,1). Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi: žalmistova radosť pretekajúca každým slovom Žalmu, preniká naše srdcia a hlboko sa v nich ozýva. Skutočne sa radujeme zo vstupu do domu Pána, pretože – ako nás naučili otcovia Cirkvi, tento dom nie je ničím iným, ako konkrétnym symbolom nebeského Jeruzalema, ktorý prichádza dolu medzi nás (porov. Zjv 21,2), aby nám ponúkol najkrajší príbytok. „Ak v ňom prebývame“, hovorí svätý Hilár z Poitiers, „staneme sa spoluobčanmi svätých a členmi Božej domácnosti, pretože to je dom Boží“ (trakt. in Ž. 121,2). A svätý Augustín dodáva: „Toto je žalm túžby po nebeskom Jeruzaleme... Je to Pieseň Krokov idúcich nie nadol, ale nahor... Na našej púti si vzdycháme, v našej vlasti sa budeme radovať; ale počas tohto exodu stretávame spoločníkov, ktorí už uvideli sväté mesto a povzbudzujú nás, aby sme mu bežali oproti“ (En. in Ž. 121,2). Drahí priatelia, počas vešpier dnes večer sme zjednotení v myšlienkach a modlitbách s hlasmi nespočetného množstva mužov a žien, ktorí prespevovali tento žalm na tom istom mieste po celé stáročia. Sme zjednotení s pútnikmi, ktorí vstúpili do Jeruzalema na schody jeho Chrámu a s tisícmi mužov a žien, ktorí porozumeli, že ich pozemská púť sa končí v nebi, v nekonečnom Jeruzaleme, dôverujúc Kristovi, že ich tam privedie. Skutočne, aká radosť je vo vedomí, že sme neviditeľne obklopení tak obrovským zástupom svedkov!

Naša púť do svätého mesta by nebola možná, ak by sa nekonala v Cirkvi, jadre a predobrazu nebeského Je-

ruzalema. „Ak Pán nestavia dom, darmo sa namáhajú tí, čo ho stavajú“ (Ž 126,1). Kto je ten Pán, ak nie náš Pán Ježiš Kristus? On je ten, kto založil svoju Cirkev a vybudoval ju na skale, na viere apoštola Petra. Slovamí svätého Augustína - „Je to Ježiš, náš Pán, kto si vystaval svoj chrám. Mnohí pracujú na stavbe, ale ak Pán neprispieje k budovaniu, vyjde práca staviteľov nanivoč“ (Trakt. In Ž 126,2). Drahí priatelia, Augustín pokračuje, aby sa opýtal, ako môžeme vedieť, kto sú tí stavitelia a jeho odpoveď je takáto: „Všetci tí, ktorí hlásali Božie slovo v Cirkvi, všetci tí, ktorí sú vysluhovateli Božích svätých sviatostí. Každý z nás ponáhl'a, každý z nás pracuje, každý z nás buduje“, avšak je to Boh sám, ktorý v nás „buduje, podnecuje a pobáda k bázni; kto otvára naše chápanie a privádza našu myseľ k viere“ (ibid.). Aké zázraky obklopujú našu prácu v službe Božiemu slovu! Sme nástrojmi Ducha Svätého; Boh sa tak ponizuje, že si používa nás na šírenie svojho slova. Stávame sa jeho hlasom, keď pozorne počujeme slovo vychádzajúce z jeho úst. Vkladáme ho do našich úst, aby sme ho priniesli svetu. On prijíma obeť našich modlitieb a skrze ne sa spája s každým koho stretneme. Skutočne, ako Pavol hovorí Efezanom: „On nás požeňal v Kristovi všetkým nebeským požeňaním“ (Ef 1,3), preto si nás vyvolil, aby sme boli jeho svedkami do skončenia sveta a urobil z nás svojich vyvolených ešte skôr, ako sme existovali, tajomným darom jeho milosti.

Božie slovo, Večné slovo, ktoré s ním bolo od počiatku (Jn 1,1), sa narodilo z Panny, narodené pod zákonom, aby splatilo dlžobu zákonu, „aby zaplatilo za tých, ktorí boli pod zákonom, aby sme získali adoptívne synovstvo“ (Gal 4, 4-5). Boží syn si vzal telo v lone ženy, panny. Tvoja katedrála je živým hymnom skaly a svetla na počesť tohto skutku, jedinečného v ľudských dejinách: Večné Božie slovo vstupujúce do našich dejín v plnosti času, aby nás spasilo ponúknutím seba samého v obeť na Kríži. Naše pozemské liturgie, úplne usporiadané na oslavu tohto jedinečného skutku v histórii, nikdy celkom nevyjadria jej nekonečný význam. Iste, krása našich slávení nikdy nemôže byť dosť zušľachtená, chránená a noblesná, pretože nič nemôže byť príliš krásne pre Boha, ktorý sám je nekonečnou Krásou. I tak však naše pozemské liturgie nikdy nebudú viac, ako bledý odraz liturgie slávanej v nebeskom Jeruzaleme, cieľi našej pozemskej púte. Nech naše slávenia pripomínajú túto liturgiu tak verne, ako je to len možné a doprajú nám okúsiť jej závan v predstihu.

Dokonca aj teraz nám je dané Božie slovo ako duša nášho apoštolátu, ako duša nášho kňazského života. Každé ráno nás povzbudzuje. Každé ráno nám Pán sám otvára naše uši cez posvätné čítania a rannú modlitbu (porov. Iz 50:5). Počas dňa sa Božie slovo stáva jadrom modlitby celej Cirkvi, keďže ona týmto spôsobom vydáva svedectvo vernosti ku Kristovi. V slávnom výroku svätého Hieronyma, ktorým sa bude zaoberať XII. generálne zhromaždenie biskupskej synody na budúci mesiac: „Lahostajnosť voči Písmu je lahostajnosťou voči Kristovi“ (Prol. i Iz.). Drahí bratia kňazi, nebojte sa tráviť mnoho času čítaním

a meditáciou nad Písmom a modlitbou Liturgia divina. Ako prejav Božej múdrosti, ak sa toto slovo stane vašim životným spoločníkom, bude aj vašim radcom a „tešiteľom v starostiach a zármutku“ (Múd 8:9).

„Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako každý dvojsečný meč“ - ako nám hovorí autor listu Hebrejom (4,12). Milí seminaristi, kto sa pripravuje na prijatie sviatosti kňazstva a tiež na podiel trojitého učiteľského, kráľovského posväcujúceho úradu, toto slovo je vám dané ako drahocenný poklad. Pri dennom rozjímaní nad ním, vstúpíte do plného života Krista, ktorý budete povoláni šíriť okolo seba. Svojím slovom Pán Ježiš ustanovil Sviatosť svojho Tela a Krvi; svojím slovom liečil chorých, vyhánal zlých duchov a odpúšťal hriechy; svojím slovom nám zjavil ukryté tajomstvá svojho kráľovstva. Vy ste povolani, aby ste sa stali služobníkmi tohto slova, ktoré uskutočňuje to, čo hovorí. Vždy zúšľacht'ujte svoj smäd po Božom slove! Tak sa naučíte milovať každého, koho stretnete na svojej životnej ceste. V Cirkvi má každý miesto, každý! Každý človek si v nej môže a má nájsť svoje miesto.

A vy, drahí diakoni, účinní spolupracovníci biskupov a kňazov, pokračujte v láske k Božiemu slovu. Vy ohlasujete evanjelium v srdci eucharistickej slávnosti a vy ho vysvetľujete v katechézach, ktoré podávate svojim bratom a sestram. Utvorte z evanjelia centrum vášho života, vašu službu susedom, vašou úplnou diakoniou. Bez snahy nahradiť úlohu kňaza, avšak pomáhajúc im vašim priateľstvom a vašou činnosťou, môžete byť živými svedkami nekonečnej moci Božieho slova.

Osobitným spôsobom, rehoľníci, rehoľné sestry a všetky Bohu zasvätené osoby žijú z Božej múdrosti, ktorý je vyjadrená prostredníctvom Božieho slova. Vaše rehoľné sľuby vás upriamili, drahí rehoľní bratia a sestry, k Tomu, ktorý sa pre nás stal chudobným, poslušným a nepoškvrneným. Vaše jedinečné bohatstvo – a vlastne jediné opravdivé bohatstvom, ktoré prekoná aj závoj smrti, je slovo Pánovo. On sám povedal: „Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová sa nepomínú.“ (Mt 24, 35). Vaša poslušnosť v etymologickom zmysle znamená „načúvanie“, keďže slovo „poslúchať“ pochádza z latinského slova ob-audire, čo znamená nastaviť sluch voči niečomu alebo niekomu. Tým, že žijete v súlade so sľubom poslušnosti, obraciate svoju dušu k Tomu, kto je Cesta, Pravda a Život (porov. Jn 14,6), a ktorý vám hovorí, tak ako učil Benedikt svojich mníchov: „Počúvaj synu poučenia svojho učiteľa a poskytni mu sluch vlastného srdca“ (Úvod do Konštitúcie). Nechajte sa očistiť každý deň Tým, ktorý povedal: „On každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia.“ (Jn 15,2). Čistota božieho slova je modelom vašej vlastnej čistoty, je zárukou jej duchovnej plodnosti.

S neochvejnou dôverou v moc Boha, ktorý nás spasil „v nádeji“ (porov. Rim 8,24) e ktorý z nás chce vytvoriť jediný ovčinec pod vedením jediného pastiera Ježiša Krista, prosím o jednotu Cirkvi. Opätovne pozdravujem

s úctou a láskou predstaviteľov všetkých kresťanských cirkví a cirkevných komunít, ktorí sa tu zišli k modlitbe vešpier spolu s nami v tejto katedrále. Moc Božieho slova je taká, že sa jej môžeme všetci zveriť, podobne, ako svojho času to urobil svätý Pavol, náš osobitný tohtoročný orodovník. Keď sa v Efeze lúčil so starejšími, neostávalo mu nič iné, ako „zveriť ich Bohu a jeho posolstvu milosti“ (SK 20,32), pričom ich upozornil, aby sa vstríhali akéhokoľvek rozdelenia. Toto je pravý zmysel Božieho slova, ktoré sa stáva znakom a zárukou jednoty Cirkvi, o čom zároveň prosím Pána, aby práve tomuto dal vzrast v nás: neexistuje totiž láska v Cirkvi bez lásky voči Slovu, neexistuje Cirkev bez jednoty okolo Krista, vykupiteľa, neexistuje ovocie spásy bez lásky k Bohu a k blížnemu, tak ako je to vyjadrené v dvoch príkazoch, v ktorých je obsiahnuté celé Sväté Písmo!

Drahí bratia a sestry, v Najsvätejšej Márii máme najkrajší príklad vernosti božiemu Slovu. Táto vernosť sa uskutočnila vo Vtelení: „Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ (Lk, 1,38), povedala to s absolútnou dôverou. Počas našej večernej modlitby sa budeme modliť Magnifikát Tej, ktorú všetky generácie nazývajú blahoslavenou, pretože uverila, že sa splní to, čo povedal Pán (porov. Lk, 1,45). Mala nádej, proti všetkej nádeji vo vzkriesenie svojho Syna, ktorý miloval ľudstvo do takej miery, že nám ju dal za Matku (porov. Jn 19,27). Mária v „v Božom slove skutočne doma, prirodzene z neho vychádza a vstupuje doň. Hovorí a myslí s Božím slovom; Božie slovo sa stáva jej slovom a jej slová sa rodia z Božieho slova. (Encyklika Deus caritas est, 41). Môžeme jej pokojne povedať: Svätá Mária, Matka Božia, nauč nás spolu s tebou veriť, dúfať a milovať. Ukáž nám cestu do jeho kráľovstva! (Encyklika Spe Salvi, 50). Amen

-ls,jv,dl-

Benedikta XVI. mladým v Paríži: „Nezabudnite na dva poklady: Duch Svätý a kríž!“

Francúzsko (12. septembra, RV) – Posledným bodom dnešného programu apoštolskej cesty Svätého Otca vo Francúzsku bolo stretnutie s mladými pred katedrálom Notre Dame v Paríži, ktorí sa tam zhromaždili na modlitbovej vigílii. Svätý Otec sa im prihovoril:

„Drahí mladí priatelia,
po slávení vešpier v Notre-Dame, váš nadšený pozdrav navodzuje srdečnú a slávnostnú náladu na našom stretnutí dnes večer. Pripomína mi to nezabudnuteľné zhromaždenie počas Svetových dní mládeže v Sydney nedávno v júli, na ktorom boli prítomní aj niektorí z vás. Dnes večer by som vám chcel povedať o dvoch skutoč-

nostiach, ktoré sú veľmi úzko spojené a ktoré predstavujú skutočný poklad, ktorý môžete nájsť vo svojich srdciach (porov. Mt 6,21).

Prvý sa vzťahuje na tému vybratú pre stretnutie v Sydney. Je to tiež téma modlitby vigílie, ktorú práve začíname. Ide o pasáž zo Skutkov apoštolov, knihy, ktorú niektorí veľmi vhodne nazývajú aj ako Evanjelium Ducha Svätého: „Keď na vás zostúpi Duch Svätý, dostanete silu a budete mi svedkami“ (Sk 1,8). V Sydney mnoho mladých nanovo objavilo potrebu Ducha Svätého v živote kresťana. Duch Svätý nás uvádza do hlbokého vzťahu s Bohom, ktorý je zdrojom všetkého opravdivého, ľudského dobra. Každý z vás túži milovať a byť milovaný! Je to Boh, na ktorého sa musíte obrátiť, ak sa chcete naučiť, ako milovať a nájsť silu milovať. Duch Svätý, ktorý je Láska, môže otvoriť vaše srdcia na prijatie daru pravej lásky. Každý z vás hľadá pravdu; a každý z vás chce žiť v pravde! Tou pravdou je Kristus! On je jedinou Cestou, jedinou Pravdou a ozajstným Životom. Nasledovať Krista znamená „vydať sa na more“, ako sa to niekoľkokrát píše v žalmoch. Cesta pravdy je jediná a mnohoraká zároveň, v závislosti od rozmanitosti chariziem, tak ako je jedna pravda, ktorá je zároveň nevyčerpatelným bohatstvom. Odovzdajte sa Duchu Svätému, aby ste našli Krista. Duch Svätý je našim neodmysliteľným vodcom v modlitbe, on oživuje našu nádej a je zdrojom skutočnej radosti.

Na hlbšie pochopenie tejto pravdy viery, chcel by som vás povzbudiť zamerať sa na dôležitosť sviatosti birmovania, ktorú ste prijali a ktorá vás privádza k zrelému náboženskému životu. Je pre vás životne dôležité rozumieť tejto sviatosti stále viac, aby ste tak zabezpečili kvalitu a hĺbku svojej viery a posilňovali ju. Duch Svätý vám umožní priblížiť sa k tajomstvu Boha; pomôže vám pochopiť, kto vlastne Boh je. Pozýva vás vidieť vo vašich blížnych, bratoch a sestrách, ktorých vám Boh dal, aby ste žili spolu s nimi v ľudskom i duchovnom priateľstve - inými slovami, aby ste žili uprostred Cirkvi. Zjavujúc, kto je Kristus ukrižovaný a zmŕtvychvstalý pre vás, vedie vás vo vydávaní svedectva o Kristovi. Ste vo veku kedy disponujete veľkorysťou. Je potrebné, aby ste o Kristovi rozprávali všade okolo seba, vo vašich rodinách, vašim priateľom, kdekolvek študujete, pracujete alebo oddychujete. Nebojte sa! Majte „odvahu žiť evanjelium a smelosť v jeho ohlasovaní.“ (Posolstvo mladým 20. júla 2007). Teda povzbudzujem vás, aby ste našli spôsob hlásania Boha všade okolo seba na základe vášho svedectva o sile Ducha Svätého, o ktorého prosíme v modlitbe. Prinášajte radostnú zvesť mladým vo vašom veku a taktiež aj ostatným. Oni vedia, čo znamená zažiť ťažkosti vo vzťahu, trápenie a neistotu v práci a v štúdiách. Oni zažili utrpenie, ale taktiež zažili aj jedinečné momenty radosti. Buďte svedkami Boha, pretože ako mladí máte plnú účasť v katolíckom spoločenstve skrze krst a naše spoločné vyznanie viery (porov. Ef 4,5). Cirkev má vo vás oporu a ja vám to chcem tiež povedať!

V tomto roku, ktorý je venovaný sv. Pavlovi, chcel by som vám zveril druhý poklad, ktorý stál v centre ži-

vota tohto fascinujúceho Apoštola: ide o tajomstvo kríža. V nedeľu v Lurdoch budem sláviť slávnosť Povýšenia svätého Kríža zjednotený spolu s nespočetnými pútnikmi. Mnohí z vás budú mať krížik s retiazkou na krku. Aj ja ho nosím, podobne ako všetci biskupi. Nie je to ani okrasa, ani šperk. Je to vzácny symbol našej viery, viditeľné a konkrétne znamenie nášho puta s Kristom. Svätý Pavol hovorí jasne o kríži na začiatku prvého Listu Korint'anom. V Korinte totiž žila komunita, ktorá bola pokúšaná nebezpečenstvami korupcie svojho okolia. Tieto nebezpečenstvá sú podobné tým, ktoré poznávame aj my každý deň. Z niektorých budem citovať aspoň niektoré: rozpory a hádky uprostred komunity, príťažlivosť pseudo náboženských alebo filozofických myšlienok, povrchnosť vo viere, morálna neviazanosť. Svätý Pavol začína písať svoj list slovami: „Lebo slovo kríža je bláznovstvom pre tých čo idú do záhuby, ale pre tých, čo sú na ceste spásy, teda pre nás, je Božou mocou.“ (1 Kor 1, 18). Potom Apoštol poukazuje na rozporuplnosť, ktorá existuje medzi múdrosťou a bláznovstvom, božou a ľudskou. Hovorí o nej, keď spomína na založenie Cirkvi v Korinte a potom vzhľadom na svoje kázanie. Nakoniec uzatvára poukazujúc na božiu krásu a múdrosť, ktorú Kristus a po jeho stopách aj apoštol – išli ohlasovali svetu a kresťanom. Táto múdrosť, tajomná a skrytá (porov. 1 Kor, 2,7), nám bola zjavená skrze Ducha, pretože „živočíšny človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu bláznovstvom a nemôže ich pochopiť, lebo ich treba duchovne posudzovať.“ (1 Kor 2, 14).

Duch otvára ľudskej inteligencii nové horizonty, ktoré ho presahujú a dáva spoznať, že jediná opravdivá múdrosť spočíva vo veľkosti Krista. Pre kresťanov je kríž symbolom božej múdrosti a jeho nekonečnej lásky, ktorá sa zjavila v spásnom dare ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Krista pre život sveta, osobitne pre život každého a každej z vás. Kiežby tento úžasný objav bol pre nás všetkých pozvaním pozerat' na kríž s úctou a rešpektom! Nie je znakom iba vášho života v Bohu a vašej spásy, ale je aj – a vy tomu rozumiete – nemým svedkom bolesti ľudstva a zároveň jediný a vzácny výraz všetkých ich nádejí. Drahá mládež, viem že uctievanie kríža niekedy prináša výsmech a aj prenasledovanie. Kríž istým spôsobom uvádza do pochybností ľudské istoty, avšak zároveň poskytuje istotu o božej milosti a potvrdzuje našu spásu. Dnešný večer vám zverujem Kristov kríž. Kiež vás Duch Svätý privedie k pochopeniu tajomstva lásky, aby ste mohli vyznať zo svätým Pavlom: „Ale ja sa nechcem chváliť ničím iným, iba krížom nášho pána Ježiša Krista, cez ktorý je svet ukrižovaný pre mňa a ja pre svet“ (Gal 6, 14). Pavol pochopil Ježišove slová, ktoré sa zdajú byť paradoxom, totiž, že iba darujúc (stratiac) vlastný život, je ho možné opäť nájsť (porov. Mk 8,35, Jn 12,24) a dodal, že iba kríž vyjadruje základný zákon lásky, dokonalú definíciu opravdivého života. Kiežby prehĺbenie tajomstva kríža pomohlo objaviť niektorým z vás povolanie slúžiť Kristovi celostným spôsobom v kňazskom alebo rehoľnom živote!

Je teraz čas, aby sme vstúpili do modlitbovej vigílie, kvôli ktorej ste sa tu dnes večer zhromaždili. Nezabudni-

te na dva poklady, ktoré vám pápež dnes večer predstavil: Duch Svätý a kríž! Rád by som vám na záver ešte raz povedal, že spolieham na vás, drahá mládež, a túžim, aby ste dnes a zajtra získali skúsenosť úcty a lásky voči Cirkvi! Kiež vás Boh sprevádza každý deň a žehná vás spolu s vašimi rodinami a vašimi priateľmi. S radosťou vám udeľujem apoštolské požehnanie, podobne ako aj všetkým mladým vo Francúzsku.“ -dl, ls-

Benedikt XVI. navštívil Francúzsky inštitút

Francúzsko (13. septembra) – Prvý oficiálny príhovor Benedikta XVI. v sobotu sa uskutočnil krátko po 9:00 hod. na Francúzskom inštitúte (L'Institut de France), ktorý pod jednou strechou zjednocuje zástupcov všetkých oblastí ľudského poznania.

Záujem Svätého Otca o toto miesto je veľmi osobný. Ešte ako kardinál Ratzinger sa v roku 1992 stal členom tamojšej Akadémie morálnych a politických vied. Počas návštevy sa podpísal aj do knihy čestných hostí a pripojil citát z Jánovho evanjelia: „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh“ (Jn 1,1).

V príhovore poukázal na svoje hlboké prepojenie s francúzskou kultúrou, voči ktorej prechováva veľký obdiv, a vyjadril vďačnosť za prijatie. Použil slová spisovateľa Francois Rabelaisa, ktorý svojho času napísal: „Veda bez svedomia prináša do duše iba ruiny!“ (Pantagruel,8). Pripomenul, že k tomu, aby nedochádzalo k takejto situácii, prispelo koncom januára minulého roka, po prvýkrát za tri a pol storočia kolokvium, ktoré spoločne zorganizovali dve akadémie Inštitútu, dve pápežské akadémie a Katolícky inštitút v Paríži na tému meniacej sa identity jednotlivca. Benedikt XVI. vyjadril želanie, že táto iniciatíva bude pokračovať ďalej, aby boli preskúmané nespočetné možnosti výskumu v humanitných a experimentálnych vedách. -dj-

Homílii Benedikta XVI. na priestranstve „L'Espande des invalides“ v Paríži

Francúzsko (13. septembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. v sobotu o 10.00 hodine slúžil svätú omšu na priestranstve „L'Espande des invalides“ v Paríži.

„Ježiš Kristus nás priviedol na toto zázračné miesto v srdci Paríža v dnešný deň, keď Cirkev oslavuje sv. Jána Chryzostoma, jedného z jej najväčších učiteľov, ktorý svojim svedectvom života a svojim učením ukázal kresťanom cestu po ktorej majú kráčať“ – týmito slovami sa dnes Benedikt XVI. prihovoril v úvode veriacim v homílii, ktorej základnou myšlienkou boli slová z Prvého listu sv. Pavla Korinťanom: „Utekajte pred modloslužbou!“ (1 Kor 10, 14).

Po tom, čo Svätý Otec pozdravil všetkých prítomných, osobitne kardinála André Ving-Troisa, biskupov, kňazov a diakonov, pokračoval vo svojom rozprávaní o nebezpečenstve modiel, ktoré “hoc zo striebra a zo zlata, sú dielom ľudských rúk. Majú ústa, ale nehovoria, majú oči, a nevidia. Majú uši, ale nepočujú, nie sú schopné ani dýchať ústami. Nech sú im podobní ich tvorcovia a všetci, čo v ne veria” (Ž 135). Ako povedal Svätý Otec, táto výzva - utiecť pred modloslužbou – je stále v platnosti a to aj dnes, vo svete, ktorý si naďalej vytvára vlastné modly:

„Čo je dôležité v živote? Čo kladiem na prvé miesto? Slovo “modla” pochádza z gréčtiny a dá sa preložiť ako obraz, postava, vyobrazenie, no zároveň aj ako príznak, mátoha, či zdanie. Modla je klam, pretože toho, kto sa jej klania odtrhá od reality a kladie ho do kráľovstva klamu. Nie je práve toto pokušenie našej doby, to jediné, na ktoré máme účinne reagovať?“

Vysvetľuje to – ako pokračoval Svätý Otec sv. Pavol v liste Kolosanom a pripomína, Timotejovi, že “koreňom všetkého zla je láska k peniazom” (1 Tim 6, 10). Peniaze, smäd po majetku, moci a dokonca po poznaní neoddelili vari človeka od jeho skutočného cieľa? – pýtal sa ďalej Svätý Otec a dodal, že odpoveď na tieto otázky nachádzame v dnešnej liturgii, zdedenej po našich otcoch vo viere a najmä po samotnom sv. Pavlovi (porov. 1Kor 11, 23). Potom pokračoval:

„Ako dosiahnuť Boha? Ako dosiahnuť nájdenie či znovuobjavenie Toho, ktorého človek hľadá vo svojom najhlbšom vnútri, napriek tomu, že na neho neraz zabúda? Sv. Pavol nás žiada, aby sme pri hľadaní odpovede používali nielen náš rozum, ale najmä našu vieru. Čo nám hovorí viera dnes? Chlieb, ktorý láme je prijímaním Kristovho Tela a kalich vďaky, ktorý požehnávame je prijímaním Kristovej Krvi. Úžasné zjavenie, ktoré nám dáva Kristus prostredníctvom apoštolov a celej Cirkvi už takmer dvetisíc rokov: Kristus ustanovil Sviatosť Eucharistie počas večere na Zelený štvrtok. On chcel, aby jeho obeta bola predstavená nanovo, nekrvavým spôsobom zakaždým, keď bude kňaz opakovať slová požehnania chleba a vína. Už miliónkrát sa tak za uplynulých 20 storočí Pán daroval svojmu ľudu a stal sa nám tak, podľa slov sv. Augustína “tým najbližším, bližším ako sme si my sami” (porov. Vyznania III, 6.11), či už to bolo v tej najskromnejšej zo všetkých kaplniek, alebo v najväčšej zo všetkých bazilik a katedrál, Vzkriesený Pán sa daroval svojmu ľudu.“

Potom Svätý Otec prítomných vyzval, aby Pánovi preukazovali česť a to slovami, tichom či gestami, pričom zdôraznil, že dvíhanie kalicha spásy a vzývanie Pánovho mena je tým najlepším prostriedkom ako uniknúť pred modlami, podobne, ako to od nás žiada aj sv. Pavol, lebo zakaždým, pri celebrowaní svätej omše sa Kristus sprítomňuje vo svojej Cirkvi, v diele spásy, ktoré sa dovŕšuje. Slávnosť Eucharistie znamená teda vedomie, že samotný Boh sa nám daruje v šťastí v plnosti, v učení pravých a večných hodnôt, ktoré nikdy nezaniknú. Boh, ktorý je prítomný na oltári, je rovnako prítomný na oltároch našich srdiec, ak ho prijímame v Sviatosti Eucharistie:

„Dnes, drahí bratia a sestry, kto dnes môže pozdvihnúť kalich spásy a vzývať meno Pána v mene celého Božieho ľudu, ak nie kňaz, ktorého na tento účel ustanovil biskup? A tak tu, drahí obyvatelia Paríža a okolia, ale aj vy všetci, ktorí ste prišli z celého Francúzska a z ďalších susediacich krajín, mi dovoľte predniesť moju výzvu plnú dôvery vo viere a v ušľachtilosti mladých, ktorí uvažujú o odpovedi na otázku volania do rehoľného či kňazského povolania: Nebojte sa! Nebojte sa odovzdať svoj život Kristovi! Nič v živote Cirkvi nenahradí kňazský úrad. Nie je nič, čo by nahradilo omšu pre záchranu sveta! Milí mladí, alebo menej mladí, ktorí ma teraz počúvate, nenechajte Kristovo volanie bez odpovede! Sv. Ján Chryzostom, vo svojej rozprave „O kňazstve“ poukázal na to, ako veľmi môže byť odpovedanie a rozhodovanie človeka pomalé, ale on sám je živým príkladom Božieho pôsobenia na ľudskú slobodu, ktorá sa necháva formovať Jeho milosťou.“

Potom pokračoval Benedikt XVI. opäť slovami o modlárstve, pričom poukázal na slová apoštola Lukáša keď hovoril o dome, ktorý máme budovať na skale, ktorou je samotný Kristus. „Z plnosti srdca hovoria jeho ústa“ (Lk 6, 45). Keď teda hovoríme, snažíme sa o dobro toho, s kým hovoríme? A keď uvažujeme, snažíme sa o súzvuk našich myšlienok s myšlienkami Boha? – pýtal sa Svätý Otec a v závere svojej homílie dodal:

„Nádej zostane vždy najsilnejšou! Cirkev postavená na Kristovej skale, má prísľuby večného života nie preto, že by jej členovia boli viac svätí v porovnaní s inými ľuďmi, ale preto, že Kristus dal tento prísľub Petrovi: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu“ (Mt 16, 18). V tejto stálej nádeji vo večnej prítomnosti Boha v ktorejkoľvek z našich duší, v tejto radosť z vedomia, že Kristus je s nami až do konca sveta, v tejto sile, ktorú Duch Svätý dáva všetkým mužom a všetkým ženám, ktorí mu dovolili, aby sa ich dotkol, vás zverujem, drahí kresťania z Paríža a Francúzska do mocného a milosrdného pôsobenia láskavého Boha, ktorý za nás zomrel na kríži a na veľkonočné ráno vstal víťazne z mŕtvych. Všetkých ľudí dobrej vôle, ktorí ma počúvajú, vyzývam spolu so sv. Pavlom: Utekajte pred modloslužbou, neprestávajúce konať dobro!“

-sg-

Pútnické miesto Lourdy

Francúzsko (13. septembra, RV) - Juhofrancúzske Lourdy – cieľ aktuálnej X. apoštolskej cesty pápeža Benedikta XVI., kam priletí dnes v podvečer, patria medzi najnavštevovanejšie kresťanské pútnické miesta na svete. 11. februára 1858 štrnásťročná Bernadetta Soubirousová zbierala drevo spoločne so svojou sestrou Toinettou a priateľkou Jeanne Abadiovou na brehu Gávy. Pred neďalekou jaskyňou sa jej zjavila Panna Mária, oblečená celá v bielom. Na jej pokyn potom Bernadetta opätovne prichádzala na tieto miesta, sprevádzaná čoraz väčším húfom zvedavcov. Pannu Máriu však videla len ona. Odvtedy na toto posvätné miesto prichádzajú každoročne davы pútnikov z celého sveta. Od Veľkej noci do augusta sa v Lurdoch konajú denne dve procesie: s Najsvätejšou Sviatosťou a so zapálenými sviečkami. Medzi najväčšie udalosti však patrí Medzinárodná ružencová púť, ktorá sa tu začala sláviť od roku 1923. Každoročne toto pútnické miesto navštívi asi 6 miliónov veriacich zo 70 krajín. Stálu pastoračnú službu tu vykonáva 30 kaplánov, pochádzajúcich zo štyroch rehoľných kongregácií a rôznych diecéz. Pri tamojšej svatyni pôsobí aj 5 komunít rehoľníčok.

Keď sa jej prvýkrát zjavila Panna Mária, bola Bernadetta Soubirusová útle a choré dieťa. Mala astmu a v roku 1855 ochorela na cholery. Školu nebola schopná navštevovať, preto nevedela čítať ani písať. Od 11. 2. - do 16. 7. 1858 mala 18 zjavení. V roku 1860 prijali Bernadettu do útulku neverských sestier v Lurdoch. V roku 1866 odchádza z útulku a vstupuje do Kongregácie milosrdných sestier ako novicka. Po zložení večných sľubov v roku 1867 žila 12 rokov v kláštore v Nevers. Trápila ju silná astma a tuberkulóza kostí. Zomrela v roku 1897 ako 35-ročná. Pápež Pius XI. ju v decembri 1933 vyhlásil za svätú. Telesné pozostatky Bernadetty sú uložené v kláštore Nevers. Jej telo zostalo i po toľkých rokoch neporušené a je uložené v rakve za priehľadným sklom.

-dj-/ snímka RV

Homília Benedikta XVI. v Lurdoch pri príležitosti jubilejného 150. výročia Zjavení Panny Márie

Francúzsko (14. septembra, RV) – 14. septembra 2008 predpoludním o 10.00 hod Svätý Otec predsedal slávnostnej svätej omši v Lurdoch pri príležitosti jubilejného 150. výročia Zjavení Panny Márie. Vo svojej homílii sa na prítomných obrátil slovami:

„Páni kardináli, drahý Mons. Terrier, drahí bratia v biskupskej a kňazskej službe, drahí pútnici, bratia a sestry,

„Chodte a povedzte kňazom, nech sa sem konajú procesie a nech sa postaví kaplnka”. Toto poslanstvo dostala Bernadetta od “krásnej Panej” pri zjavení 2. marca 1858. Už 150 rokov pútnici neprestali prichádzať k Massabielskej jaskyni, aby počúvali poslanstvo obrátenia a nádeje, ktoré je im určené. A rovnako aj my, v dnešné ráno sme tu, pri nohách Márie, Nepoškvrnenej Panny, aby sme sa dali do jej školy spolu s malou Bernadettou.

Osobitne ďakujem Mons. Jacquesovi Perrierovi, biskupovi Tarbes a Lúrd, za srdečné prijatie, ktorého sa mi od neho dostalo a za milé slová, ktorými sa mi prihovoril. Zdravím kardinálov, biskupov, kňazov, diakonov, rehoľníkov a rehoľníčky, tak ako aj všetkých vás, drahí pútnici do Lúrd, osobitne vás nemocných. Prišli ste si v hojnom počte vykonať túto jubilejnú púť spolu so mnou a zveriť Našej Panej vaše rodiny, vašich rodičov a priateľov a všetky vaše úmysly. Moje uznanie patrí aj občianskym a vojenským predstaviteľom, ktoré sa rozhodli zúčastniť na tejto eucharistickej slávnosti.

„Aká úžasná vec je vlastniť kríž! Kto vlastní kríž, vlastní poklad!“ (Sv. Ondrej Krétsky, 10. homília k Povýšeniu sv. Kríža: PG 97, 1020). V tento deň, keď Cirkev slávi sviatok Povýšenia svätého Kríža, nám evanjelium, ktoré ste si práve vypočuli, pripomína význam tohto veľkého tajomstva: Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna pre spásu ľudí (porov. Jn 3,16). Boží Syn sa urobil zraniteľným, prijímúc postavenia sluhu, poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. (porov. Flp 2,8). Práve jeho krížom sme spasení. Nástroj popravy, ktorý vo Veľký piatok vyobrazoval Boží súd nad svetom, stal sa zdrojom života, odpustenia, milosrdenstva, znakom zmierenia a pokoja. „Aby sme boli uzdravení od hriechu, hľaďme na ukrižovaného Krista!“ - hovorieval sv. Augustín (Tract. in Johan., XII,11). Pozdvihujúc zrak k smerom k Ukrižovanému, uctieваме toho, ktorý prišiel vziať na seba hriech sveta a darovať nám večný život. A Cirkev nás pozýva pozdvihnúť s rozhodnosťou tento slávny kríž, aby svet mohol vidieť, kam až zašla láska Ukrižovaného voči ľuďom. Táto nás pozýva vzdávať Bohu vďaku za to, že zo stromu, ktorý prinášal smrť, znovu vyprýštil život. Práve na tomto dreve nám Ježiš zjavuje svoj zvrchovaný majestát, zjavuje nám, že on je vyvýšený do slávy. Áno, „podťe, pokloňte sa mu!“ Uprostred nás sa nachádza ten, ktorý nás miloval až po

obetovanie svojho života pre nás, ten, ktorý pozýva každú ľudskú bytosť priblížiť sa k nemu s dôverou.

Toto je veľké tajomstvo, ktoré nám Mária zveruje aj v dnešné ráno, pozývajúc nás, aby sme sa obrátili k jej Synovi. Je ozaj významné, že vo chvíli prvého zjavenia sa Bernadete, Mária začína svoje stretnutie znakom kríža. To, čo Bernadeta od Márie prijíma, je viac než len jednoduchý znak: je to iniciácia do tajomstiev viery. Znak kríža je istým spôsobom syntézou našej viery, pretože nám hovorí, ako veľmi nás Boh miloval. Hovorí nám, že v tomto svete je láska mocnejšia ako smrť, mocnejšia než naše slabosti a naše hriechy. Moc lásky je silnejšia než zlo, ktoré nás ohrozuje. Práve toto tajomstvo univerzality Božej lásky voči ľuďom prišla Mária zjaviť tu v Lurdoch. Ona pozýva všetkých ľudí dobrej vôle, všetkých, čo trpia vo svojom srdci alebo vo svojom tele, aby pozdvihli oči ku Kristovmu krížu, aby tam našli prameň života, prameň spásy.

Cirkev dostala poslanie ukazovať všetkým túto tvár Boha, ktorý miluje, zjavenú v Ježišovi Kristovi. Dokážeme porozumieť, že v Ukrižovanom na Golgote sa nám prinavracia naša dôstojnosť Božích detí, ktorá bola skalená hriechom? Pohliadnime na Krista: to on nás urobí slobodnými, aby sme milovali tak ako nás on miluje a aby sme budovali svet zmierenia. Pretože na tomto kríži Ježiš vzal na seba váhu všetkého utrpenia a nespravodlivosti nášho ľudstva. On niesol ponížovanie a diskrimináciu, mučenie podstupované v toľkých častiach sveta nespočetným množstvom našich bratov a sestier pre lásku ku Kristovi. My ich zverujeme Márii, Ježišovej Matke a našej Matke, stojacej pri päte kríža.

Aby sme do nášho života prijali tento oslávený kríž, vedie nás oslava Jubilea zjavení Panny Márie Lurdskej na cestu viery a obrátenia. Dnes sa s nami Mária prichádza stretnúť, aby nám ukázala cesty obnovy života našich spoločností a každého z nás. Prijatím jej Syna, ktorého nám ona predstavuje, ponárame sa do živého prameňa, v ktorom viera môže nájsť novú silu, v ktorej sa Cirkev dokáže upevniť, aby so stále väčšou neohrozenosťou ohlasovala tajomstvo Krista. Ježiš, narodený z Márie, je Boží Syn, jediný spasiteľ všetkých ľudí, ktorý žije a účinkuje vo svojej Cirkvi a vo svete. Cirkev je poslaná do celého sveta ohlasovať toto jedinečné poslanstvo a pozývať ľudí, aby ho prijali prostredníctvom autentického konverzie srdca. Toto poslanie, ktoré Ježiš zveril svojim učeníkom, získava tu pri príležitosti tohto Jubilea nový dych. V duchu veľkých evanjelizátorov vašej krajiny, nech je misionársky duch, ktorý počas stáročí oduševňoval toľkých francúzskych mužov a ženy, naďalej aj vašou hrdosťou a vašou angažovanosťou!

Keď sledujeme jubilejnú trasu po stopách Bernadety, pripomíname si to podstatné z lurdskeho poslanstva. Bernadeta je najstaršie dieťa z veľmi chudobnej rodiny, ktorá nedisponuje ani poznaním, ani mocou, má chatrné zdravie. Mária si ju volí, aby šírila jej poslanstvo obrátenia, modlitby a pokánia, v plnej zhode s Ježišovými slovami: „Ukryl si tieto veci pred múdrymi a rozumnými

si ich maličkým“ (Mt 11,25). Na svojej duchovnej ceste sú kresťania povolaní, aby prinášali ovocie krstnej milosti, aby sa živili Eucharistiou, aby v modlitbe čerpali silu pre svedectvo a boli solidárni so všetkými svojimi bratmi v ľudskom pokolení (porov. Uctenie Panny Márie, Piazza di Spagna, 8. dec. 2007). Pred Máriiným pohľadom sa nám teda ponúka opravdivá katechéza. Dovoľme Panne Márii, nech aj nás vyučuje a nech nás sprevádza po ceste, ktorá vedie do Kráľovstva jej Syna!

Pokračujúc vo svojej katechéze, „krásna Pani“ odhaľuje Bernadete svoje meno: „Ja som Nepoškvrnené Počatie“. Mária jej takto zjavuje mimoriadnu milosť, ktorú prijala od Boha, že bola počatá bez hriechu, lebo „zhliadol na poníženosť svojej služobnice“ (Lk 1,48). Mária je táto žena našej zeme, ktorá sa úplne odovzdala Bohu a dostala od neho privilegium dať ľudský život jeho večnému Synovi. „Som služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ (Lk 1,38). Toto je premenená krása, obraz nového ľudstva. Predstavujúc sa takto v úplnej závislosti na Bohu, Mária vyjadruje v skutočnosti postoj plnej slobody, založenej na plnom uvedomení si svojej pravej dôstojnosti. Toto privilegium sa týka aj nás, pretože nám odhaľuje našu dôstojnosť mužov a žien, poznačených zaiste hriechom, ale zachránených v nádeji - nádeji, ktorá nám umožňuje postaviť sa k úlohám každodenného života. Je to cesta, ktorú Mária otvára pre človeka. Úplne sa odovzdať Bohu znamená nájsť cestu pravej slobody. Pretože obrátiac sa k Bohu, človek sa stáva sebou samým. Objavuje svoje pôvodné povolanie osoby, stvorenej na jeho obraz a podobu.

Drahí bratia a sestry, prvoradá poslanie Lurdskej svätynie je, aby bola miestom stretnutia s Bohom v modlitbe a miestom služby bratom, predovšetkým pre prijatie chorých, chudobných a všetkých trpiacich. Na tomto mieste Mária prichádza k nám ako matka, ktorá je neustále k dispozícii svojim deťom v ich potrebách. Cez svetlo, vyžarujúce z jej tváre, presvitá milosrdenstvo Božie. Nechajme sa zasiahnuť jej pohľadom! Tento nám hovorí, že všetci sme Bohom milovaní a nikdy nie sme od neho opustení! Mária nám prichádza pripomenúť, že modlitba, intenzívna a ponížená, dôverujúca a vytrvalá, musí mať ústredné miesto v našom kresťanskom živote. Modlitba je nepostrádateľná pre prijatie Kristovej sily. „Kto sa modlí, nemrhá časom, aj keď sa zdá, že situácia je z každej stránky naliehavá a žiada sa iba konať“ (Enc. Deus caritas est, č. 36). Úplným pohrúžením sa do aktivít riskujeme, že modlitba stratí svoj kresťanský charakter a svoju skutočnú účinnosť. Modlitba ruženca, tak drahá Bernadete a lurdským pútnikom, sústreďuje v sebe hĺbku evanjeliového posolstva. Vovádza nás do kontemplácie Kristovej tváre. V tejto modlitbe pokorných môžeme načerpať hojné milosti.

Prítomnosť mladých je v Lurdoch tiež dôležitou skutočnosťou. Milí priatelia, ktorí ste tu dnes zhromaždení okolo kríža z medzinárodného dňa mládeže, keď Mária prijala anjelovu návštevu, bola mladým dievčaťom z Nazareta, ktoré viedlo život jednoduchých a statoč-

ných žien svojej dediny. A ak Boží pohľad osobitným spôsobom na nej spočinul, majú k nej dôveru, potom Mária chce povedať aj vám, že nikto z vás nie je Bohu ľahostajný. On upiera svoj milujúci pohľad na každého jedného z vás a volá vás k šťastnému a zmyslom naplnenému životu. Nedajte sa zastrašiť ťažkosťami! Mária bola v rozpakoch, keď jej anjel zvestoval, že sa má stať matkou Spasiteľa. Cítila, aká je slabá pred Božou všemohúcnosťou. Predsa však povedala „áno“ bez váhania. Vďaka jej „áno“ prišla na svet spása, meniac takýmto spôsobom dejiny ľudstva. Ani vy, milí mladí, nebojte sa odpovedať „áno“ na Pánove volania, keď vás pozýva, aby ste ho nasledovali. Odpovedzte veľkodušne Pánovi! Jedine on môže naplniť najhlbšie túžby vášho srdca. Prichádzate vo veľkom počte do Lúrd, aby ste pozorne a veľkodušne slúžili po boku chorých a ostatných pútnikov, a takto kráčate v šľapajach Krista-služobníka. Služba preukazovaná bratom a sestrám nám otvára srdce a robí nás ochotnými. Nech je v tichu modlitby Mária vašou dôverníčkou, ona, ktorá sa vedela zhovárať s Bernadetou, rešpektujúc ju a dôverujúc jej. Nech Mária pomáha tým, čo sú povolaní k manželstvu, objaviť krásu pravej a hlbokkej lásky, prežívanej ako obojstranné a verné obdarovanie. Tým spomedzi vás, ktorých Pán povoláva nasledovať ho v kňazskom alebo rehoľnom povolaní, chcel by som vyrozprávať celé to šťastie, ktoré sa ukrýva v úplnom darovaní vlastného života pre službu Bohu a ľuďom. Kiež sú rodiny a kresťanské spoločenstvá miestami, na ktorých sa môžu zrodit' a dozrieť pevné povolania pre službu Cirkvi a sveta!

Máriino posolstvo je posolstvom nádeje pre všetkých mužov a ženy našej doby v ktorejkoľvek krajine. Veľmi rád vzývam Máriu ako Hviezdu nádeje (Enc. Spe salvi, č.50). Na cestách nášho života, ktoré sú tak často tmavé, ona je svetlom nádeje, ktoré nás rozjasňuje a orientuje v našom putovaní. Ona prostredníctvom svojho „áno“, prostredníctvom veľkodušného darovania seba samej, otvorila Bohu brány nášho sveta a našich dejín. Pozýva nás žiť ako ona v nezlomnej nádeji a nepočúvať tých, ktorí tvrdia, že sme väzňami osudu. Ona nás sprevádza svojou materskou prítomnosťou uprostred životných udalostí osôb, rodín i národov. Blažení muži a ženy, čo vkladajú svoju dôveru v Toho, ktorý vo chvíli, keď obeťoval svoj život pre našu záchranu, dal nám svoju Matku, aby sa stala našou Matkou!

Drahí bratia a sestry, v tejto francúzskej zemi je Pánova Matka uctievaná v nespočetných svätyniach, ktoré takto vyjavujú vieru, odovzdávanú z generácie na generáciu. Uctievaná ako Nanebovzatá, je milovanou patrónkou vašej krajiny. Nech je vždy uctievaná s vrúcnosťou v každej z vašich rodín, vo vašich rehoľných komunitách a vo farnostiach! Nech Mária bdie nad všetkými obyvateľmi vašej krásnej krajiny a nad pútnikmi, ktorí vo veľkom počte prišli z iných krajín osláviť toto Jubileum! Nech je pre všetkých Matkou, ktorá zahŕňa pozornosťou svoje deti tak v radoostiach ako i v strastiach! Svätá Mária, Matka Božia a naša Matka, uč nás veriť,

dúfať a milovať spolu s tebou. Ukazuj nám cestu do kráľovstva tvojho Syna Ježiša! Hviezda morská, žiar nad nami a ved' nás na našej ceste! (porov. Enc. Spe salvi, č.50). Amen“.

-jb-

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána v Lurdoch

Francúzsko (14. septembra, RV) – Svätý Otec sa dnes po svätej omši v Lurdoch pomodlil spolu s veriacimi mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril:

„Drahí pútnici, drahí bratia a sestry, každý deň nám modlitba Anjel Pána ponúka možnosť na okamih sa zamyslieť uprostred našich aktivít nad mystériom vtelenia Božieho syna. Napoludnie, keď začíname pociťovať ťažkosť z celého dňa, naša disponovanosť a naša štedrosť sú obnovené kontempláciou Máriinho „áno“. Toto jasné a bezpodmienečné „áno“ pramení v mystériu Máriinej plnej a ucelenej slobody, zbavenej každej náklonnosti k hriechu vďaka privilegiu jej Nepoškvrneného počatia.

Toto privilegium, udelené Márii, ktoré ju odlišuje od našej všeobecnej situácie, nás od nej nevzdáľuje, ale naopak – približuje nás k nej. Zatiaľ, čo hriech rozdeľuje a vzdáľuje jedných od druhých, Máriina čistota ju robí nekonečne blízkou našim srdciam, pozornou voči každému z nás, a túžiacou po našom skutočnom dobre. Môžete to vidieť tu v Lurdoch, ako aj na všetkých mariánskych pútnických miestach, kde nesmierne zástupy prichádzajú k Máriiným nohám, aby jej zverili to najintímnejšie, čo každému osobitne leží na srdci. To, čo sa mnohí kvôli rozpakom alebo hanbe neodvážia zveriť ani svojim najbližším, to zverujú tej, ktorá je celá čistá, jej Nepoškvrnenému srdcu, s jednoduchosťou, bez zábran a v pravde. Pred Máriou, práve vďaka jej čistote, sa človek neváha ukázať vo svojej slabosti a odovzdať jej svoje otázky i pochybnosti, ako aj sformulovať svoje nádeje i najtajnejšie túžby. Materinská láska Panny Márie odzbrojuje každú formu pýchy, robí človeka schopným vidieť sa takým, aký je, a inšpiruje ho k túžbe obrátiť sa a vzdať slávu Bohu.

Mária nám tak ukazuje správny spôsob, ako prichádzať k Pánovi. Učí nás, ako sa k nemu priblížiť v pravde a jednoduchosť. Vďaka nej objavujeme, že kresťanská viera nie je ťarchou, ale je akoby krídlami, ktoré nám umožňujú letieť vyššie, aby sme sa mohli uchýliť do Pánovho náručia.

Život a viera veriaceho ľudu zjavujú, že privilegium Máriinho Nepoškvrneného počatia nie je iba osobnou milosťou pre ňu samu, ale pre všetkých. Je to milosť pre celý Boží ľud. V Márii Cirkev už teraz môže kontem-plovať to, čím je ona sama povolaná sa stať. V nej každý

veriaci môže už teraz kontem-plovať dokonalé naplnenie svojho osobného povolania. Kiežby každý z nás neustále vzdával vďaka za to, čo Pán chcel zjaviť vo svojom pláne spásy, práve skrze mystérium Márie. Mystérium, v ktorom sme my všetci zahrnutí mimoriadnym spôsobom, keďže z výšky Kríža – na ktorý si spomíname a ktorý oslavujeme práve dnes – je nám z úst samotného Ježiša zjavené, že jeho Matka je aj našou Matkou. A ako synovia a dcéry Márie môžeme mať účasť na všetkých milostiach, ktoré boli udelené jej, a neporovnateľná hodnosť, ktorú jej udeľuje privilegium Nepoškvrneného počatia, sa rozlieva aj na nás – jej deti.

Tu, blízko jaskyne a v mimoriadnom spoločenstve so všetkými pútnikmi, prítomnými v mariánskych sanktuáriách, i so všetkými chorými na tele i na duchu, ktorí hľadajú útechu, vzdávajme vďaka Pánovi za Máriinu prítomnosť medzi svojím ľudom a jej s vierou adresujeme túto našu modlitbu: Svätá Mária, ty, ktorá si sa tu ukázala pred 150 rokmi mladej Bernadete, ty si skutočne „prameň živej nádeje“ (Dante, Raj XXXIII.,12). My, zbožní pútnici, pochádzajúci z každého kúta zeme, prichádzame opäť, aby sme načerpali vieru a útechu, radosť a lásku, istotu a pokoj, k prameňu tvojho nepoškvrneného srdca: „Mostra te esse Matrem!“ – Ukáž sa ako Matka pre všetkých, ó Mária! A daruj nám Krista, nádej pre svet! Amen.“

-dj-

Príhovor Benedikta XVI. francúzskym biskupom

Francúzsko (14. septembra, RV) – V nedeľu o 17.15 hod sa Svätý Otec stretol s francúzskymi biskupmi, ku ktorým sa prihovril slovami:

„Ctihodní bratia kardináli, drahí bratia biskupi, toto je po prvýkrát od začiatku môjho pontifikátu, keď sa môžem radovať zo spoločného stretnutia s vami všetkými. Srdečne pozdravujem vášho predsedu kardinála Andrého Vingt-Troisa a ďakujem mu za láskavé slová, ktoré mi adresoval vo vašom mene. Taktiež by som rád pozdravil podpredsedu, ako aj generálneho sekretára a jeho pracovníkov. Srdečne pozdravujem každého z vás, bratia moji v biskupskej službe, ktorí ste sem prišli zo všetkých častí Francúzska i zo zámoria. (Zahŕňam sem arcibiskupa Francoisa Garniera z Cambrai, ktorý dnes oslavuje vo Valenciennes Milénium Našej Panej zo Saint-Cordon).

Som šťastný, že dnes večer môžem byť medzi vami, tu, v polkruhu chrámu svätej Bernadety, kde sa pravidelne združujete pri modlitbe a vašich stretnutiach, kde vyjadrujete svoje znepokojenia i nádeje, kde premýšľate a diskutujete. Táto sieň sa nachádza na významnom mieste blízko jaskyne a mariánskych bazilík. Samozrejme, pravidelne sa stretávate s nástupcom sv. Petra v Ríme na

návšteve Ad Limina Apostolorum, ale táto príležitosť, ktorá nás tu združuje, je nám daná ako milosť k opätovnému upevneniu jednoty, ktorá nás spája prostredníctvom podielu na tom istom kňazstve, prameniacom priamo z kňazstva Krista Vykupiteľa. Povzbudzujem vás, aby ste pokračovali v práci na jednote a dôvere v plnom spoločenstve s Petrom, ktorý prišiel, aby posilnil vašu vieru. Vaše starosti sú v súčasnosti rôznorodé! Viem, že sa zaoberáte novou štruktúrou, vyplývajúcou z reorganizácie cirkevných provincií, a ja sa teším, že je to tak. Rád by som využil túto príležitosť na uvažovanie spolu s vami nad témami, ktoré sú centrom vašej pozornosti.

Cirkev - jedna, svätá, katolícka a apoštolská - vás zrodila v krste. Povoláva vás do svojej služby; dali ste jej svoje životy, ponajprv ako diakoni a kňazi, potom ako biskupi. Vyjadrujem svoju hlbokú vďačnosť za tento váš dar: napriek veľkosti úlohy, ktorá zvyrazňuje jej česť - honor, onus! - s vernosťou a pokorou vykonávate trojnásobnú povinnosť voči vám zverenému stádu - učiť, spravovať, posväcovať vo svetle konštitúcie Lumen gentium (čl. 25-28) a dekrétu Christus Dominus. Ako nasledovníci apoštolov predstavujete Krista na čele diecéz, ktoré vám boli zverené a usilujete sa byť opravdivým obrazom biskupa podľa toho, ako ho vykreslil svätý Pavol. Snažíte sa neustále rásť na tejto ceste, aby ste boli vždy "pohostinní, milujúci dobro, bezúhonnými učiteľmi samých seba, aby ste boli svätí a zdržanliví; pridržiavajúci sa spoľahlivého slova podľa učenia, schopní povzbudzovať v zdravej náuke" (porov. Tit 1,8-9). Kresťanský ľud na vás musí hľadiť so záľubou a úctou. Od svojho počiatku kladie kresťanská tradícia dôraz na tento cieľ: „Všetci, čo patria Bohu a Ježišovi Kristovi, stoja pri svojom biskupovi,“ hovorí svätý Ignác Antiochijský (List Filipanom 3,2), a dodáva: „Ak niekoho pošle pán domu, aby preňho zariadil jeho príbytok je našou povinnosťou prijať ho s rovnakou úctou, akú by sme mali prejavíť tomu, ktorý ho posiela“ (List Efezanom 6,2). Poslaním pre vás ako duchovných vodcov zostáva potom vytvárať nevyhnutné podmienky pre veriacich „aby nahlas spievali Otcovi jedným hlasom skrze Ježiša Krista“ (Tamže, 4,2) a takto premieňali svoje životy na obeť Bohu.

Je správne, keď ste presvedčení, že ak každý pokrstený má rásť v túžbe po Bohu a v chápaní zmyslu života, podstatne dôležité sú katechézy. Dva základné nástroje pre vašu službu - Katechizmus Katolíckej cirkvi a Katechizmus biskupov Francúzska - sú ako cenné drahokamy. Ponúkajú harmonickú syntézu katolíckej viery a potvrdzujú, že ohlasovanie evanjelia je skutočne pravdivé rovnako ako bohatstvo, ktoré obsahujú. Katechéza nie je v prvom rade otázkou metódy, ale obsahu, ako to naznačuje už jej názov: ide tu o základné podanie (kat-echein) kresťanského zjavenia vcelku tak, aby mysle a srdcia boli prístupné slovu Toho, ktorý za nás položil život. Takto katechéza

umožňuje, aby vo vnútri srdca každej ľudskej bytosti znelo jedinečné volanie, ktoré sa nepretržite obnovuje: „Pod' za mnou!“ (Mt 9,9). Správna príprava katechétov umožní úplné šírenie viery, podľa príkladu svätého Pavla, najväčšieho katechéta všetkých čias, ku ktorému prihladáme so zvláštnym obdivom v tomto dvoj miléniu jeho narodenia. Uprostred jeho apoštolskej činnosti povedal: „Lebo príde čas, keď neznesú zdravé učenie, ale nazhánajú si učiteľov podľa svojich chŕťok, aby im štekli uši. Odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam (2 Tim 4, 3 - 4). Vedomí si toho, že jeho predpovede sú reálne, usilujte sa odpovedať na jeho odporúčania s veľkou pokorou a vytrvalosťou: „Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod, usvedčuj, karhaj a povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a múdrosťou.“ (2 Tim 4,2).

Aby ste túto úlohu vykonávali účinne, potrebujete spolupracovníkov. Preto je viac ako kedykoľvek predtým potrebné, aby ste podporovali kňazské a rehoľné povolania. Viem o iniciatívach, ktoré ste vo viere uskutočnili v tejto oblasti a ponúkam svoju plnú podporu tým, ktorí sa neboja - ako sa nebál ani Kristus - pozvať mladých a starších do služby Pána, ktorý ich volá (porov. Mt 11,28). Chcel by som vám veľmi srdečne poďakovať a zároveň povzbudiť všetky rodiny, farnosti, kresťanské spoločenstvá a cirkevné hnutia, ktoré poskytujú úrodnú pôdu, aby mohla prinášať dobré ovocie z povolání (porov. Mt 13,8). V tejto súvislosti by som rád vyjadril moje ocenenie za mnohé modlitby opravdivých učeníkov Krista a jeho Cirkvi. Medzi nimi sú mnohí kňazi, rehoľníci a rehoľné sestry, ľudia starí a chorí, aj väzni, ktorí počas mnohých rokov nechávajú vystupovať k Bohu svoje prosby, aby tak naplnili Ježišov príklad: „Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“ (Mt 9,38). Je potrebné aby biskup a cirkevné spoločenstvá s vierou spolupracovali v podporovaní kňazských a rehoľných povolání, spoliehajúc na milosť Ducha Svätého, aby ich viedol pri ich rozlišovaní. Áno, drahí bratia v biskupskej službe, pokračujte v pozývaní ľudí ku kňazskému a rehoľnému životu, tak ako svätý Peter spustil sieť na Pánov príkaz, keď strávil celú noc bez úlovku (porov. Lk 5,5).

Nikdy nie je dost' povedané, že kňazstvo je nevyhnutné pre Cirkev, v službe laikom. Kňazi sú darom od Boha pre Cirkev. Vzhľadom na ich špeciálne poslanie, nemôžu ho zveriť veriacim. Drahí bratia v biskupskej službe, povzbudzujem vás, aby ste pomáhali svojim kňazom žiť v hlbokej jednote s Kristom. Ich duchovný život je základom apoštolského života. Jemne ich pobádate k dennej modlitbe a k dôstojnému vysluhovaniu sviatostí, zvlášť eucharistie a sviatosti zmierenia ako to robieval aj svätý František Saleský voči svojim kňazom. Každý kňaz by mal prežívať radosť zo služby Cirkvi. Tak ako to učil Farár z Arsu, syn vašej krajiny a patrón kňazov na celom svete, ustavične opätovne opakujem, že najväčšiu vec, akú môže človek

urobiť, je obetovať telo a krv Krista za vernosť a za odpustenie hriechov. Snažte sa byť pozornými na ich ľudskú, intelektuálnu i duchovnú formáciu ako aj na ich spôsob života. Napriek náročnosti vašich povinností sa usilujte s nimi pravidelne stretávať a prijmite ich ako bratov a priateľov (porov. *Lumen Gentium* 28; *Cristus Dominus* 16). Kňazi potrebujú vašu láskavú pozornosť, vaše povzbudenie a vašu starostlivosť. Buďte blízko pri nich a zvlášť sa venujte tým, ktorí prežívajú ťažkosti, chorobu alebo starobu (porov. *Christus Dominus* 16). Nezabúdajte, že - ako nás učí Druhý Vatikánsky koncil citujúci slávny výrok svätého Ignáca Antiochejského, - „oni sú duchovnou korunou biskupa“ (porov. *Lumen Gentium* 41).

Liturgická obeta je najvyšším vyjadrením kňazského a biskupského života, podobne ako aj katechéza. Vaša povinnosť posväcovať veriaci ľud, drahí bratia, je nevyhnutná pre vzrast Cirkvi. V *Motu Proprio „Summorum Pontificum“* som upresnil podmienky, vzhľadom na vysluhovanie so zreteľom na možnosť využitia misálu blahoslaveného Jána XXIII. (1962) a tiež pápeža Pavla VI. (1970). Nejaké ovocie týchto opatrení je už viditeľné a dúfam, že vďaka Bohu nevyhnutné zmierovanie duší sa uskutočňuje. Uvedomujem si vaše ťažkosti, no nepochybujem o tom, že v správnom čase nájdete riešenie prijateľné pre všetkých, aby Kristova tunika, ktorá je nezošívaná nebola ďalej roztrhávaná. Každý má miesto v Cirkvi. Každý človek bez výnimky sa má cítiť ako doma, nikdy nie odmietnuto. Boh, ktorý miluje každého muža a každú ženu a nechce, aby bol niekto stratený, zveruje nám toto poslanie, menujúc nás za pastierov jeho stáda. Môžeme mu len vzdávať vďaka poctu a dôveru, ktorú do nás vložil. Usilujme sa preto vždy byť služobníkmi jednoty!

Aké sú iné oblasti, ktoré si vyžadujú zvláštnu pozornosť? Odpovede sa pravdepodobne líšia v závislosti od diecéz, ale je tu určitý problém, ktorý je naliehavý všade: situácia v rodine. Vieme, že manželstvo a rodina dnes prežíva otrasy. Slová evanjelistu o loďke počas búrky na mori sa môžu vzťahovať aj na rodinu: „vlny sa valili na loď, takže sa loď už naplňala“ (Mk 4,37). Vplyvy, ktoré spôsobujú túto krízu sú dobre známe a nie je potrebné ich tu vymenúvať. Za posledné desaťročia zákony v rozličných krajinách zrelativizovali jej podstatu, ako základnej bunky spoločnosti. Často sa tieto zákony usilujú prispôbovať zvykom a požiadavkám jednotlivcov alebo skupín, a neusilujú o spoločné dobro spoločnosti. Pevnú jednotu muža a ženy, ktorá vytvára šťastie na zemi plodením detí daných od Boha, nechápu už mnohí viac ako základný cieľ manželského života. Avšak skúsenosti ukazujú, že rodina je základom, na ktorom spočíva celá spoločnosť. Ba kresťania vedia, že rodina je taktiež živou bunkou Cirkvi. Čím bude rodina viac čerpať z ducha a hodnôt evanjelia, tým viac bude Cirkev obohatená a tým lepšie bude plniť svoje poslanie. Oceňu-

jem a srdečne povzbudzujem vaše snahy na podporu rôznych organizácií na pomoc rodinám. Naozaj máte dôvod, dokonca i za cenu protichodných prevládajúcich trendov, k presadzovaniu zásad, ktoré poskytujú silu a veľkosť sviatosti manželstva. Cirkev chce ostať v plnej vernosti povereniu, ktoré jej zveril jej tvorca, jej učiteľ a Pán Ježiš Kristus. S ním neprestajne opakuje: „Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje“ (Mt 19,6). Cirkev si toto poslanie neurčila, prijala ho. Iste, nikto nemôže popierať, že existujú skúšky, často veľmi bolestivé, ktorým rodiny musia čeliť. Je potrebné, aby rodiny boli v ťažkostiach podporované a sprevádzané, aby sa im pomohlo pochopiť veľkosť manželstva a je potrebné ich povzbudzovať, aby nespochybňovali Božiu vôľu a právo na život, ktoré im Boh dal. Obzvlášť bolestivé situácie sa týkajú tých, ktorí sú rozvedení a nanovo zosobášení. Cirkev, ktorá sa nemôže postaviť proti vôli Krista, pevne zastáva zákon nerozlučnosti manželstva, avšak o to viac zahŕňa svojou láskou tých mužov a ženy, ktorí to nedokážu rešpektovať. Nie je teda možné pripustiť iniciatívy, ktorá majú za cieľ požehnanie toto nezákonné spoluzítie. Postsynodálna exhortácia *Familiaris Consortio* predstavuje spôsob pre otváranie sa ovociu starostlivých úvah so zreteľom na pravdu a lásku k blížnemu.

Mladí ľudia, ako dobre viem drahí bratia, sú centrom vašich snáh. Venujete im mnoho vášho času a je to správne. Ako viete, nedávno som sa s nimi stretol v obrovskom počte v Sydney pri príležitosti Svetových dní mládeže. Oceňujem ich nadšenie a ich duchovnú schopnosť venovať sa modlitbe. Dokonca počas prežívania života, ktorý ich láka a vábi ich prirodzené zmysly a počas znášania bremien odovzdávaných históriou, mladí si udržiavajú sviežosť duše, čo vo mne vyvoláva obdiv. Apeloval som na ich zmysel pre zodpovednosť, pričom som ich pozval k čerpaniu síl z povolania, ktorého sa im dostalo pri krste. „Naša sila spočíva v tom, čo od nás žiada Kristus“ - ako zvykol vravievať kardinál Jean-Marie Lustiger. Počas prvej cesty do Francúzska, môj ctený predchodca Ján Pavol II. sa obrátil na mladých vašej krajiny s príhovorom, ktorý dodnes nestratil na svojej aktuálnosti a ktorému sa v tom čase dostalo vrúcneho a nezabudnuteľného prijatia. „Morálna permisivita neurobí ľudí šťastnými“ - vyhlásil v parku des Princes, počas obrovského aplauzu. Zdravé zmýšľanie, ktoré podnietilo zdravé reakcie poslucháčov je dodnes stále živé. Prosím Ducha Svätého o to, aby hovoril do srdca všetkých veriacich a všeobecnejšie do srdca vašich krajanov, aby do nich vniesol - alebo v nich obnovil - túžbu po živote prežívanom podľa kritérií pravého šťastia.

V piatok v Elyzejskom paláci som hovoril o jedinečnosti situácie Francúzska, ktorú Svätá Stolica túži rešpektovať. Som presvedčený o skutočnosti, že národy nikdy nesmú dovoliť, aby vymizla ich príslušná identita. Fakt, že odlišní členovia rodiny majú rovnakého otca a matku neznamená, že sú nerozlišenými

subjektmi: v skutočnosti sú osobami s vlastnou identitou. Rovnako táto pravda platí pre krajiny, ktoré musia chrániť a rozvíjať svoju vlastnú kultúru bez toho, aby bola pohltená inou alebo zaplavená fádnu jednotvárnosťou. „Národ je fakticky“ - podľa slov pápeža Jána Pavla II. - „obrovským spoločenstvom ľudí spojených rozličnými zväzkami, ale predovšetkým práve kultúrou. Národ existuje skrze kultúru a pre kultúru a je preto významným vychovávateľom ľudí, aby mohli byť viac v spoločenstve“ (Príhovor pre UNESCO, 2. júna 1980, čl. 14). Z tohto pohľadu vzhľadom na na kresťanské korene Francúzska, umožnite každému obyvateľovi krajiny lepšie pochopiť jeho pôvod a určenie. V dôsledku toho v súčasnej štruktúre a s maximálnym rešpektom voči zákonom, ktoré sú platné, je nevyhnutné nájsť novú cestu na vysvetľovanie a prežívanie základných hodnôt, na ktorých je postavená identita národa. Váš prezident naznačil, že je to možné. Sociálne a politické domnienky o nedôvere alebo dokonca nepriateľstve z minulosti postupne miznú. Cirkev nechce nahrádzať štát. Nechce zaujať jeho miesto. Ona je spoločenstvom vybudovaným na určitých presvedčeniach; je si vedomá svojej zodpovednosti a nemôže byť uzatvorená sama do seba. Hovorí slobodne a v rovnakej slobode vstupuje do dialógu v túžbe budovať spoločnú slobodu. Vďaka zdravej spolupráce medzi politickým spoločenstvom a Cirkvou, ktorá sa uskutočňuje vo vedomí a v rešpekte voči nezávislosti a autonómii každého vzhľadom na vlastné pole pôsobenia, umožňuje človeku jeho plný osobný a sociálny rozvoj. Mnohé body, ku ktorým sa pridávajú ďalšie podľa potrieb, boli už preskúmané a vyriešené vo „Výzve za dialóg medzi štátom a Cirkvou.“ Apoštolský nunciatus z moci svojho poslania a v mene Svätej Stolice sa prirodzene zúčastňuje na tejto iniciatíve tak, ako je povolán nasledovať aktívny život Cirkvi a jej miesto uprostred spoločnosti.“

Ako viete, moji predchodcovia, blahoslavený Ján XXIII., bývalý nunciatus Paríža, a pápež Pavol VI. ustanovili sekretariáty, ktoré sa stali v roku 1988 Pápežskou radou na podporu jednoty kresťanov a Pápežskou radou pre medzináboženský dialóg. K nim sa pripojili veľmi skoro Komisia pre náboženské vzťahy so židmi a Komisia pre náboženské vzťahy s moslimami. Tieto štruktúry sú istým spôsobom inštitucionálnou realizáciou mnohých predošlých iniciatív. Podobné komisie a rady sa nachádzajú nakoniec aj v rámci vašej Konferencie biskupov a vo vašich diecézach. Ich existencia a ich pôsobenie sú dôkazom, že Cirkev túži napredovať v obojstrannom dialógu. Posledné plenárne zhromaždenie Pápežskej rady pre medzináboženský dialóg zdôraznilo, že skutočný dialóg vyžaduje medzi základnými podmienkami, vhodnú formáciu tých, ktorí sa v ňom angažujú a schopnosť rozlišovania, aby sa mohlo pomaličky postupovať k objaveniu pravdy. Cieľom ekumenických a medzináboženských dialógov, rozdielnych pochopiteľne v ich prirodzenosti a ich príslušnom ciele, je hľadanie a prehlbovanie pravdy. Ide o úlohu ušľachtilú a povinnú pre každého veria-

ceho, pretože Kristus sám je Pravda. Budovanie mostov medzi veľkými cirkevnými tradíciami a dialóg s inými náboženskými tradíciami vyžadujú skutočné úsilie obojstranného poznania, pretože nevedomosť ničí viac ako stavia. Na druhej strane, nič iné, ako práve Pravda nám môže umožniť žiť autentickým spôsobom dvojité príkaz lásky, ktorý nám zanechal náš Spasiteľ. Iste, je potrebné s pozornosťou sledovať rôzne podujatia a rozlišovať tie, ktoré podporujú poznanie a obojstranný rešpekt, čiže napomáhať dialógu a zároveň a vystrihať sa tým, ktorý vedú do slepých uličiek. Dobrá vôľa nestačí. Som presvedčený, že prvým krokom je načúvanie, aby sa potom mohlo pristúpiť k teologickej diskusii a nakoniec dôjsť k svedectvu a k ohlasovaniu samotnej viery. (porov. Doktrínálna poznámka o istých aspektoch evanjelizácie, čl. 12, 3. decembra 2007). Kiež nám Duch Svätý daruje schopnosť rozlišovania, ktorú musí charakterizovať každého pastiera. Sv. Pavol odporúča: „Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte“ (1 Sol, 5, 21). Globalizovaná, multikultúrna a multináboženská spoločnosť v ktorej žijeme, je príležitosťou ktorú nám Pán ponúka, aby sme hlásali Pravdu a cvičila sa v láske, s úmyslom dosiahnuť všetkých ľudí bez rozlišovania, aj tých za hranicami viditeľnej Cirkvi.

V roku, ktorý predchádzal moje zvolenie na Petrov stolec, bolo radosťou prísť do vašej krajiny, aby som predsedal spomienkovej slávnosti 60. výročia vylodenia v Normandii. Zriedkakedy som si uvedomil tak ako vtedy, náklonnosť synov a dcér Francúzska k zemi ich predkov. Francúzsko vtedy oslavovalo svoje oslobodenie, ku koncu nemilosrdnej vojny, ktorá spôsobila nespočetné obete. Teraz je čas, kedy je potrebné pracovať na skutočnom duchovnom oslobodení. Človek potrebuje vždy byť oslobodený od svojho strachu a svojich hriechov. Musí sa bez prestávky učiť alebo opätovne sa učiť, že Boh nie je jeho nepriateľ, ale jeho Stvoriteľ plný dobroty. Človek potrebuje vedieť, že jeho život má zmysel a že na konci svojej pozemskej púti je očakávaný prevziať účasť bez konca na sláve Krista v nebi. Vaše poslanie je viesť Boží ľud zverený do vašej starostlivosti k tomuto slávnemu zavŕšeniu. Prijmite výraz môjho obdivu a mojej vdácnosti za všetko, čo robíte preto, aby to napredovalo týmto smerom. Buďte si istí mojou každodennou modlitbou za každého z vás. Verte, že neprestávam prosiť Pána a jeho Matku, aby vás viedli na vašej ceste.

S radosťou a s láskou vás zverujem, najmilší bratia biskupi, Našej Panej z Lúrd a svätej Bernadete. Božia moc sa vždy zjavuje v slabosti. Duch Svätý vždy uzdravuje to, čo je hluché, zavláhuje, čo bolo vyprahnuté, vyrovnáva, čo bolo pokrútené. Kristus Spasiteľ, ktorý chcel z nás urobiť nástroje komunikácie jeho lásky k ľuďom, nikdy vás neprestane podporovať, aby ste rástli vo viere, nádeji a v milosrdenstve. Nikdy vás neprestane naplňovať radosťou z toho, že môžete k nemu privádzať stále viac mužov a žien v našich časoch. Zverujem vás jeho vykupiteľskej sile a udeľujem vám všetkým z hĺbky srdca apoštolské požehnanie.“

-dl, jv, ls-

Pápež Benedikt XVI. sa rozlúčil s Francúzskom

Francúzsko (15. septembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa dnes na letisku v Tarbes Lurdy rozlúčil s Francúzskom v závere jeho X. apoštolskej cesty, ktorej vyvrcholením boli oslavy 150. výročia Zjavení Panny Márie.

„Vo chvíli môjho odchodu z Francúzska sa vám chcem – so smútkom – veľmi poďakovať za to, že ste sa so mnou prišli rozlúčiť. Ponúkli ste mi tak príležitosť ešte raz vám povedať, ako veľmi vaša krajina rozveselila moje srdce“ – týmito slovami začal Svätý Otec svoj záverečný príhovor venovaný premiérovi, kardinálovi, biskupom a predstaviteľom štátu. Potom pozdravil osobitne premiéra, prezidenta a členov vlády, rovnako ako aj vojenských a civilných predstaviteľov, ktorí svojou prácou – ako zdôraznil Svätý Otec - prispeli k priebehu týchto dní plných milosti. Vďaka potom vyjadril francúzskym biskupom, osobitne kardinálovi Vingt-Toisovi a Mons. Perrierovi, ako aj ostatným členom a personálu Konferencie biskupov Francúzska.

„Je pekné zísť sa s bratmi“ – povedal následne pápež Benedikt XVI. a pripojil srdečnú vďaka aj primátorom a ďalším miestnym predstaviteľom Paríža a Lúrd. Poďakovanie nechýbalo ani poriadkovým zložkám a početným dobrovoľníkom, ktorí venovali svoj čas a schopnosti, aby tak prispeli k dobrému zvládnutiu štvordňovej pápežovej návštevy. Potom Svätý Otec pokračoval:

„Moja cesta bola ako diptych – umelecké dielo z dvoch častí, pričom prvá bola v Paríži, v meste, mne dobre známom, ktoré je dejiskom mnohých dôležitých stretnutí. Mal som príležitosť sláviť Eucharistiu na Esplanade des invalides. Stretol som sa tam so živým ľudom veriacich, hrdých a silných vo svojej viere, ktorý som prišiel povzbudiť, aby s rozhodnosťou vytrval v živote podľa učenia Krista a Jeho Cirkvi. Mohol som tiež sláviť večery s kňazmi, rehoľníkmi a rehoľníčkami a seminaristami. Chcel som ich utvrdiť v ich povolani v službe Bohu a bližným. Zažil som aj veľmi krátke, ale zato intenzívne stretnutie s mladými na nádvorí Katedrály Notre-Dame. Ich entuziazmus a záujem mi boli veľkou útechou. Ako si nespomenúť aj na výnimočné stretnutie so svetom kultúry na Francúzskom inštitúte a v Kolégiu des Bernardins? Ako viete, podľa mňa majú kultúra a jej predstavitelia výsostné postavenie prostredníkov medzi vierou a rozumom, medzi Bohom a človekom.“

Potom hovoril Svätý Otec o druhej časti svojej návštevy vo Francúzsku a symbolickom mieste, ktoré očaruje každého veriaceho – Lurdy. Svätý Otec ich označil ako „svetlo v temnote nášho tápania na ceste k Bohu“ a pokračoval:

„Mária vám otvorila bránu smerom k tej druhej strane, ktorá nás volá a láka. Mária, brána nebeská! Odovzdal som sa jej škole počas týchto štyroch dní. Bolo pápežovou povinnosťou prísť do Lúrd na oslavu 150. výročia zjavení. Pred jaskyňou som sa modlil za všetkých. Modlil som sa za Cirkev. Modlil som sa za

Francúzsko a za svet. Počas dvoch slávností Eucharistie som mal možnosť spojiť sa s veriacimi pútnikmi. A tak, keď som sa stal jedným z nich, kráčal som s nimi po štyroch zastaveniach na ceste Jubilea, návštevou farského kostola, potom cachot-u a jaskyne a nakoniec kaplnky útulku. Modlil som sa tiež za chorých s tými chorými, ktorí prišli s cieľom nájsť fyzickú útechu a duchovnú nádej. Boh na nich nezabúda a ani Cirkev. Ako každý veriaci na púti, chcel som sa zúčastniť na sviečkovej a eucharistickej procesii. Prostredníctvom nich stúpajú k Bohu prosby a chvály. Lurdy sú tiež miestom, kde sa pravidelne stretávajú biskupi Francúzska, aby sa spoločne modlili a slávil Eucharistiu, aby spoločne uvažovali a vymieňali si názory v ich kňazskom poslaní. Chcel som sa s nimi podeliť o moje presvedčenie, že nastal priaznivý čas na návrat k Bohu.“

V závere príhovoru potom Svätý Otec zveril Francúzsko pod Božiu ochranu, aby na jeho území kralovala harmónia, ľudský pokrok a aby Cirkev bola v tomto procese kvasom, nech múdro a bez obáv podľa jej povinnosti ukazuje kto je Boh.

„Je tu chvíľa rozlúčenia“ – dodal Svätý Otec a venoval Francúzsku posledné slová:

„Vrátim sa ešte do vašej krajiny? Želám si to a túto túžbu zverujem Bohu. Z Ríma vám budem nablízku a keď budem pred vyobrazením jaskyne v Lurdoch, ktorá je už viac ako storočie vo Vatikánskych záhradách, budem na vás myslieť. Nech vás žehná Boh!“ -sg-

Hovorca Svätej stolice o pápežovej návšteve Lúrd

Vatikán (14. septembra, RV) – “Bude pre mňa veľkou radosťou pripojiť sa k zástupu pútnikov, ktorí kráčajú po jubilejnej ceste, nasledujúc sv. Bernadetu až k Masabielskej jaskyni” – toto sú slová pápeža Benedikta XVI., ktoré vyslovil na generálnej audiencii minulú stredu a vrátil sa k nim hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ v televíznom programe „Octava Dies“. Ako dodal, „Svätý Otec hovorí a učí, ale predovšetkým sa modlí a načúva Božiemu Slovu, hľadá Božiu vôľu, ako každý veriaci. Tu v Lurdoch nie je prvý. Nemôžeme zabudnúť na Jána Pavla II., starého a chorého medzi chorými pútnikmi, v tichosti pred jaskyňou.“

V Lurdoch, ako mnohokrát inde, sa Panna Mária zjavila jednoduchému dievčaťu, podobnému jej samej. A dala najavo svoju vnímavosť voči chudobným, trpiacim a slabým. Preto, ako uviedol páter Lombardi, „sa k nej prichádza s dôverou. Pápež hovorí, že sa prichádza modliť s maličkými za celú Cirkev a za pokoj vo svete... Po živosti, inteligencii, kultúre a moci Paríža je veľmi múdre prísť do Lúrd a odtiaľ sa vrátiť do nášho každodenného života, nesúc so sebou vnútorný poklad,“ dodal hovorca Svätej stolice. -jv-

Kardinál Meisner v Litve na oslavách 400. výročia zjavení Panny Márie

Litva (16. septembra, RV) – Pri príležitosti osláv 400. výročia zjavení Panny Márie v litovskom meste Šiluva, v nedeľu predsedal svätej omši arcibiskup Kolína kardinál Joachim Meisner ako špeciálny vyslanec Svätého Otca. Na nedeľnej tzv. „záverečnej slávnosti“ sa zúčastnilo 50 tisíc veriacich, čo je – ako sa vyjadril kardinál Meisner – pre takú malú krajinu akou je Litva veľké číslo.

V rozhovore pre VR tiež hovoril o pocitoch Litovčanov: „Je potrebné mať na pamäti, že Litva bola ohrozovaná počas 700 rokov všetkými hraničiacimi krajinami, zo severu, juhu, východu a západu a že si zachovala vlastnú národnú kultúrnu identitu, ďakujúc za toto posvätné miesto. Na tomto mieste sa nachádza svätyňa, ktorá je taká dôležitá pre tento malý národ“.

Ďalej skonštatoval, hoci sa podľa štatistických údajov hlási ku katolíckemu vierovyznaniu 85% Litovčanov, na nedeľných sv. omšiach ich toľko nebýva. Zdôvodnil to vplyvom bývalého komunistického režimu, ktorý prenasledoval katolícku vieru väznením. Dodal však, že ľudia začínajú pomaly odznova. „Všetko prebehlo veľmi pokojne, neprišli žiadne – ako sa to tu občas stáva - protestné skupiny – zhodnotil priebeh kardinál Meisner – bola to jedna veľká oslava rodiny Katolíckej cirkvi.“ -jv-

Posolstvo Pápežskej rady pre medzináboženský dialóg k ukončeniu Ramadánu

Vatikán (19. septembra, RV) – Pápežská rada pre medzináboženský dialóg dnes zverejnila posolstvo k ukončeniu moslimského pôstneho mesiaca Ramadán, ktoré sa nesie v znamení motta „Kresťania a moslimovia – spoločne za dôstojnosť rodiny“. Predseda dikastéria kardinál Jean-Louis Tauran a sekretár Mons. Pier Luigi Celata v jeho obsahu použili citát z dokumentu II. vatikánskeho koncilu *Gaudium et Spes*: „Blaho človeka a ľudskej i kresťanskej spoločnosti úzko súvisí s priaznivým položením manželského a rodinného spoločenstva. Preto sa kresťania spolu so všetkými, čo majú toto spoločenstvo vo veľkej vážnosti, úprimne tešia rozmanitej pomoci, vďaka ktorej dnešní ľudia zveľaďujú tento zväzok lásky i úcty k životu a manželia i rodičia sa napomáhajú vo svojom vznešenom poslaní. Z toho všetkého očakávajú ešte väčšie dobrodenia a usilujú sa ich rozvíjať“ (č. 47).

Ako sa v posolstve uvádza, tieto slová sú príležitosťou pripomenúť si, že rozvoj ľudskej osobnosti a spoločnosti vo veľkej miere závisí od zdravej rodiny: „V súvislosti s veľkou úctou, v ktorej majú moslimovia aj kresťania rodinu, sme mali mnoho príležitostí, počínaj-

úc miestnou a končiac medzinárodnou úrovňou, pracovať spoločne na tomto poli. Rodina, to miesto stretnutia a odovzdávania lásky a života, úcty voči ostatným a pohostinnosti, je skutočne základnou bunkou spoločnosti. Moslimovia a kresťania nikdy váhať s pomocou rodinám v ťažkostiach, ale ani pri spolupráci s tými, ktorí podporujú ich stabilitu ako inštitúcie, kde sa uplatňuje rodičovská zodpovednosť, predovšetkým v oblasti výchovy.“ Kardinál Tauran pripomenul, že „rodina je prvou školou, v ktorej sa človek učí rešpektu voči ostatným, nezávisle od identity a odlišností. Medzináboženský dialóg a občiansky život z toho môžu iba profitovať“. -dj-

Kardinál Antonelli predstavil VI. svetové stretnutie rodín v Mexiku

Taliansko (19. septembra, RV) – „Rodina je tou bunkou, v ktorej sa aj dnes tvoria základné vzťahy ľudskej bytosti, tie medzi mužom a ženou, medzi rodičmi a deťmi, medzi rozdielnymi jedincami.“ Týmito slovami včera pred novinármi nový predseda Pápežskej rady pre rodinu kardinál Ennio Antonelli predstavil VI. svetové stretnutie rodín, ktoré bude od 16. do 18. januára 2009 v hlavnom meste Mexika. Témou stretnutia bude „Rodina, formovateľka ľudských a kresťanských hodnôt“ a jeho základným cieľom bude návrat k rodine s prianím tej najväčšej pozornosti a záujmu voči rodine či už zo strany Cirkvi, ako aj spoločnosti. Potom dodal, že Cirkev chce aj naďalej pomáhať rodinám, posilňovať pastoráciu rodín a príkladom párov, ktoré žijú v dobrom kresťanskom zväzku svedčiť, že je to dosiahnuteľné pre každého. -jv-

Počet hladujúcich vo svete je neúnosný

Belgicko (19. septembra, RV/Zenit) – „Rastúce číslo hladujúcich vo svete je už neúnosné a Európa by sa mala nad touto situáciou vážne zamyslieť“ – tieto slová uviedol na zasadnutí Rady Európy v Štrasburgu zástupca Vatikánu Mons. Aldo Giordano. Uviedol to v súvislosti s aktuálnou správou Organizácie pre výživu a poľnohospodárstvo OSN (FAO). Podľa nej spôsobuje neustále zdražovanie potravín nárast hladujúcich vo svete a len v minulom roku vzrástol počet hladujúcich z 850 miliónov na 925 miliónov.

Podľa Mons. Giordana by si Európa mala uvedomiť svoju zodpovednosť za ostatné kontinenty, zvlášť Afriku, Áziu a Južnú Ameriku, pretože predstava akejsi „globálnej dediny“ sa totiž pomaly stáva skutočnosťou. V závere dodal, že situácia hladujúcich vo svete nie je nič viac a menej ako „škandalom“. -di-

Banskobystrická diecéza oslávila 5. výročie návštevy Jána Pavla II.

„Z úcty k Božiemu služobníkovi, veľkému pápežovi a priateľovi Slovákov“ celebraval banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž dňa 12. septembra 2008 spomienkovú svätú omšu v banskobystrickej Katedrále. Na slávnosti sa zúčastnili predstavitelia Kňazského seminára v Badíne, v ktorom si Ján Pavol II. odpočinul v septembri 2003 počas svojej tretej pastoračnej návštevy na Slovensku. Ďakovnú svätú omšu diecézny biskup koncelebroval s generálnym vikárom diecézy Mariánom Bublincem, biskupským vikárom pre zasvätený život Jozefom Štrbom, dekanom Jánom Krajčíkom, generálnym riaditeľom Rádia Lumen Jurajom Spuchľákom a ďalšími kňazmi.

„Vieme, že tento veľký pápež miloval Slovensko,“ uviedol v homílii Mons. Rudolf Baláž. Práve jemu Svätý Otec osobne prisľúbil, že príde navštíviť Banskú Bystricu. „Prišiel ako Kristus na kríži, ale prišiel do Banskej Bystrice, do mesta, kde bol počas štyridsiatich rokov komunizmu najväčší odboj proti pravde,“ konštatoval diecézny biskup. Následne vyjadril vďačnosť voči Jánovi Pavlovi II. za to, že v ňom Banská Bystrica mohla prijať Božieho posla.

Banskobystrický biskup ďalej pripomenul veriacim slová, ktoré im venoval Ján Pavol II. pred piatimi rokmi. Pozastavil sa pri povzbudení pápeža voči rodinám. „Rodiny sú tým sedom, v ktorom rastie budúcnosť národa,“ uviedol biskup Rudolf Baláž. Zdôraznil, že „aké budú rodiny, taký bude národ ako celok.“

V závere zveril spoločenstvo Banskobystrickej diecézy Matke Božej, ktorú nazývame aj žiarivou Hviezdou morskou. Na ňu sa obrátil s prosbou, aby nám pomáhala nasledovať jej príklad na silných búrkach života a vo chvíľach nepriehľadnej tmy. „Na príhovor Panny Márie nech dostaneme dar pevnej viery, ktorá osvetľuje horizont existencie a robí priehľadnými myseľ, ducha, i srdce,“ opätovne citoval biskup Rudolf Baláž z homílie Jána Pavla II. v septembri 2003 v Banskej Bystrici.

Zuzana Juhaniaková

Ordinár krstil a birmoval odsúdených vo väznici v Hrnčiarovciach nad Parnou

Po náležitej sviatostnej príprave, ktorú priebežne uskutočňoval väzenský kaplán npor. Gabriel Dzvoňár spolu s dobrovoľnými laickými spolupracovníkmi v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou, sa desiatka odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody dočkala slávnosti.

18. septembra do ústavu zavítal ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek, aby spolu s miestnym väzenským kaplánom, vikárom ZVJS kpt. ThLic. Bartolomejom Juhásom a správcom farnosti v Križovanoch nad Váhom vdp. Liborom Škriputom celebraval sv. omšu, v rámci ktorej udelil 2 odsúdeným sviatosť krstu a desiatke sviatosť birmovania.

Vo svojom príhovore sa ordinár pred stovkou odsúdených zúčastnených na bohoslužbe prihovoril predovšetkým katechumenom a birmovancom, pre ktorých tento deň prijatia sviatostí kresťanskej iniciácie označil za zlomový, za deň zmeny, kedy sa pre nich začína nový život v slobode Božích detí. Vyzval ich samotných, ale na ich príklade aj ostatných prítomných odsúdených, aby zmena spôsobená prijatím sviatostí milosti Božej bola skutočne zmenou aj v procese ich prijatia a odpykania trestu.

Na záver slávnosti obdržali odsúdení publikácie ordinára Mozaika pravdy a brožúrky určené pre väzňov s básňami a pobožnosťou krížovej cesty, ktoré si mnohí nechali ordinárom podpísať aj s venovaním.

Slávnosti predchádzalo stretnutie ordinára Rábeka s vedením ústavu, počas ktorého s riaditeľom pplk. Ing. Jánom Kompasom a jeho zástupcom pplk. Mgr. Jozefom Ištvancom zhodnotili pôsobenie väzenského kaplána, ale aj prínos duchovnej služby Ordinariátu OS a OZ SR v procese penitenciárnej starostlivosti o odsúdených. Vzájomne sa zhodli, že pôsobenie Katolíckej cirkvi za múrmi väzníc má pozitívny dopad ako na odsúdených a ich prežívanie trestu odňatia slobody, tak aj na plnenie služobných povinností príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dôkazom čoho sú aj vzájomné vzťahy medzi oboma stranami, ale aj veľa prípadov skutočnej nápravy jednotlivcov. Ovocie práce a spolupráce miestneho väzenského kaplána Dzvoňára, laických spolupracovníkov a príslušníkov ústavu sa tak prejavilo a je nádej, že nielen tí odsúdení, ktorí počas slávnosti prijali sviatosti, ale aj tí ostatní čo len boli účastní, si vo svojom vnútri odniesli čosi dobré do budúcnosti.

Tibor Ujľacký

Púť v Podunajských Biskupiciach

15. septembra na sviatok Sedembolestnej Panny Márie redakcia maďarských katolíckych novín Remény zorganizovala jesennú púť v Podunajských Biskupiciach, kde sú uložené pozostatky blahoslavennej Zdenky Schellingovej.

Duchovný program sa začal krížovou cestou, ktorú sa modlil spolu s veriacimi Ladislav Szakál, dekan z Galanty. Po tom nasledovala prednáška o reholnej sestre, jej živote a službe, ktorú predniesol mons. Július Koller. Svätú omšu celebraval t. opát György Herdics, šéfredaktor týždenníka Remény.

Tím pre pastoračiu povolani Banskobystrickej diecézy tvorí sieť spolupracovníkov

V banskobystrickom Diecéznom pastoračnom centre Jána Pavla II. sa 16. septembra 2008 popoludní stretli zástupcovia rehoľných spoločností, aby spolu tvorili cesty počúvania a sprevádzania mladých ľudí, pri hľadaní ich osobného povolania do rodinného alebo zasväteného života. Stretnutie viedol vdp. Jozef Kraus, ktorý je poverený za pastoračiu povolani v Banskobystrickej diecéze. Tím pastoračie povolani vrelo pozýva diecéznych kňazov k spolupráci.

Jednou zo služieb, ktoré chce diecézny tím pastoračie povolani rozvinúť, je priestor pre aktívne počúvanie vnútorného prežívania mladých ľudí. „Našou prioritou je zotrvať s mladými tam, kde sa nachádzajú. Tam byť pre nich a počúvať ich,“ priblížila podstatu „služby ucha“ Marta Andraščíková, členka diecézneho tímu pastoračie povolani.

Tím pastoračie povolani sa dohodol na spolupráci a podpore mládežníckych podujati so Sekciou pre mládež Banskobystrickej diecézy.

Najbližšou vlastnou aktivitou v rámci pastoračie povolani je pozvánka pre mladých ľudí „ICQ Jesus“ na adoráciu, ktorá sa uskutoční 14. októbra 2008 v Kostole Sv. Alžbety v Banskej Bystrici.

Na stretnutie v Diecéznom pastoračnom centre prišlo 18 zástupcov. Zastúpenie mali saleziáni a laický inštitút Miles Jesu, tiež sestry satmárky, saleziánky, mariánky, kapucínky, dominikánky, spasiteľky, vincentky, sociálne sestry a sestry z Congregatio Jesu.

Zuzana Juhaniaková

Detskí čitatelia Katolíckych novín na Spišskom hrade

V sobotu 20. septembra na Spišskom hrade vyvrcholí letná súťaž pre najmenších čitateľov Ka-

tolických novín. Vyše 150 detí spolu s rodičmi a priateľmi sa počas prázdnin zapájalo do hradných úloh v detskej rubrike KN, aby „dobýjali“ tajuplnú pevnosť a s maskotmi rubriky Dobromilou a Svetlúšikom otvárali komnaty plné dobrodružstiev – zapalovali fakle modlitby, zdolali draka Stracha, zbierali hradný poklad dobrých skutkov a v hradnej knižnici objavovali Knihu kníh. Všetky úlohy si postupne zapisovali do hradných kroník, ktoré zaslali do redakcie KN. Z nich redakcia 11. septembra vyžrebovala 20 výhercov vecných cien a 30 princezien a rytierov, pre ktorých je odmenou výlet na Spišský hrad.

Okrem hradnej prehliadky pripravili Katolícke noviny pre výhercov bohatý program. Na nádvorí hradu si deti vyskúšajú svoje zdatnosti v zaujímavých súťažiach, za splnenie ktorých dostanú odmeny. Po hrách a občerstvení je prichytné lietajúce prekvapenie. Program vrcholí spoločnou svätou omšou v hradnej kaplnke, ktorú budú celebrowať riaditeľ SSV Mons. Vendelín Pleva a kňaz Patrik Solár.

Po úspešných podujatiach v ostatných dvoch rokoch („Letíme v prázdninovom balóne“ a „Na prázdninovej lodi“) je akcia na Spišskom hrade tretím ročníkom priamych stretnutí redakcie Katolíckych novín so svojimi čitateľmi.

Mária Kočanová
snímka Peter Zimen

Celoslovenské stretnutie animátorov mariánskej mládeže

V dňoch 12. – 15. septembra sa v Trenčíne uskutočnilo celoslovenské stretnutie animátorov Združenia mariánskej mládeže pod názvom Animazlet. Účastníci stretnutia mali možnosť absolvovať bohatý program, v ktorom mali hlavné miesto workshopy zamerané na doplnenie si praktických zručností animátora: psychológia detí a mládeže, komunikácia, tvorivé dielne, základy poskytnutia prvej pomoci a administratíva v ZMM. Nechýbal ani duchovný program so svätými omšami, adoráciou a prednáškou o čnostiach Panny Márie.

V sobotu sa účastníci stretnutia spojili pri modlitbe posvätného ruženca s ďalšími členmi Vincentínskej rodiny, ktorí sa modlili prostredníctvom priameho vysielania rádia LUMEN v Bratislave.

Nedeľnú svätú omšu celebrowal P. ThLic. Jozef Noga, provinciálny predstavený Misijnej spoločnosti svätého Vincenta de Paul na Slovensku.

Na záver dostalo približne 120 účastníkov certifikáty o absolvovaní vzdelávacieho školenia pre animátorov ZMM.

Monika Zbinová

Nový humanizmus je odpoveď univerzitárov na výzvu Jána Pavla II.

V dňoch 11. až 12. septembra 2008 sa na pôde Teologického inštitútu RKCMBF UK v priestoroch Kňazského seminára v Badíne uskutočnila vedecká konferencia Univerzita v službách nového humanizmu. Desiatky slovenských univerzitných profesorov privítal predseda Rady pre univerzity pri Konferencii biskupov Slovenska Mons. Tomáš Galis. Práve na jeho podnet sa uskutočnilo toto celoslovenské stretnutie katolíckych univerzitárov.

Prednáškovú časť otvoril člen Európskej komisie Ján Fígel s témou „Nový humanizmus pre Európu – úloha vzdelávania a kultúry“. Ako uviedol, „sloboda a vitalita univerzít je aj indikátorom slobody a vitality spoločnosti“. V príhovore otvoril otázku, prečo potrebujeme nový humanizmus. „Európa nie je trh, ani geografia, ale spoločenstvo ľudí s ich kultúrami, spoločenstvo národov,“ zdôraznil Ján Fígel. Spomenul veľkého humanistu a Európana pápeža Jána Pavla II. keďže práve v tieto dni si pripomíname piate výročie pápežskej návštevy na Slovensku. „Nový humanizmus je odpoveď univerzitárov na miléniovú výzvu Jána Pavla II.“, pripomenul Ján Fígel. Ďalej zdôraznil, že od univerzít podstatne závisí, či nové tisícročie bude humánnejšie a solidárnejšie než predchádzajúce.

Mons. Tomáš Galis sa venoval téme Úloha cirkvi na univerzite. Cirkev ako „Mater et Magistra“ zo svojej strany aj v 21. storočí vyzýva univerzitných profesorov k uvedomeniu si skutočnosti, že sú pozvaní, aby čnosť intelektuálnej lásky sa „inkarovala“ znovuprevzatím ich prvoradého povolania a formovania budúcich generácií nielen spôsobom prednášania, ale tiež dávaním svedectva vlastného života. „Cirkev v Európe pozerá na univerzity s obvyklou úctou a dôverou, ale tiež v snahe ponúknuť jej vlastný mnohotvárný príspevok. Predovšetkým cez prítomnosť učiteľov a študentov, ktorí by dokázali spojiť kompetentnosť a vedecký zápal s intenzívnym duchovným životom tak, aby mohli duchom evanjelia oživovať univerzitné prostredie“, zamyslel sa Mons. Tomáš Galis.

S prednáškami vystúpili prednášatelia zo slovenského univerzitného a odborného sveta. Ján Štefanec, SVD z pohľadu člena organizačného výboru, vyjadril presvedčenie, že konferencia ponúkla slovenským univerzitárom priestor pre rast v slobodnom hľadaní pravdy. -zj-

Pozvánka na celodiecéznu púť k Ružencovej Panne Márii

Bratia dominikáni a Farnosť sv. Dominika, Zvolen – Západ pozývajú všetkých mariánskych ctiteľov na Celodiecéznu púť k Ružencovej Panne Márii, ktorá sa uskutoční z príležitosti Jubilejného

roku Rehole kazateľov zasväteného modlitbe Posvätného ruženca. „Blízko tajomstva“

Program:

06. október 2008 (pondelok)

17.00 Posvätný ruženec
18.00 Svätá omša (P. Irenej M. Fintor OP)
Téma: Yves Congar

07. október 2008 (utorok)

17.00 Posvätný ruženec
18.00 Svätá omša (P. Hilár J. Štefurik OP)
Téma: sv. Hyacint Poľský

08. október 2007 (streda)

17.00 Posvätný ruženec
18.00 Svätá omša (P. Mannes S. Marušák OP)
Téma: sv. Katarína Sienská

09. október 2007 (štvrtok)

17.00 Posvätný ruženec
18.00 Svätá omša (P. Česlav P. Šajda OP)
Téma: bl. Henrich Suzo

10. október 2007 (piatok)

17.00 Posvätný ruženec
18.00 Svätá omša (P. Damián J. Mačura OP)
Téma: Marie-Joseph Lagrange

11. október 2007 (sobota)

17.00 Spovedanie pútnikov
18.00 Radostný ruženec
(Meditácia nad freskami bl. Fra Angelica)
19.00 Svätá omša (vdp. Emil Gallo MIC)
20.00 Večerné chvály
20.40 Ruženec svetla
(Meditácia nad freskami bl. Fra Angelica)
21.45 Lucernárium
22.00 Vigília – Posvätné čítanie
(Slávnostný kazateľ: P. Patrik P. Vnučko OP)
23.00 Eucharistická adorácia, (Farský zbor – Dominikus)

12. október 2008 (nedeľa)

00.00 Svedectvá o sile modlitby posvätného ruženca
01.00 Bolestný ruženec, meditácia nad freskami bl. Fra Angelica)
02.00 Modlitby k Ukrižovanému od sv. Kataríny Sienskej
02.30 Modlitby za zosnulých členov Ružencového Bratstva
03.00 Slávnostný ruženec
(Meditácie nad freskami bl. Fra Angelica)
04.00 Dominikánske litánie k Panne Márii
05.00 Svätá omša (P. Damián J. Mačura OP)
07.00 Ranné chvály
07.30 Svätá omša (P. Hilár J. Štefurik OP)
09.00 Modlitba na Ružencovú slávnosť od bl. Bartolomea Longa, Spievané litánie k Panne Márii
10.00 Slávnostná svätá omša (P. Melichar J. Matiš OP, novokňaz)

Zbierka na pomoc Haiti

Vincentínska rodina na základe povolenia Ministerstva vnútra SR organizuje celoslovenskú verejnú zbierku BOJ PROTI HLADU - Pomôžme Haiti, ktorá sa uskutoční 20. septembra - 5. októbra 2008 na území Slovenskej republiky. Zbierku možno podporiť kúpou medovníkových srdiečok alebo zaslaním finančnej čiastky na osobitný účet: 20286026/6500, VS: 2008, názov účtu: Zbierka - Boj proti hladu, účet spravuje: NZ SKL sv. Vinenta de Paul, Oravská 10, 949 01 Nitra.

Večné sľuby Rómky Jany v Brezne

Farský kostol Nanebovzatej Panny Márie V Brezne bol 20. septembra 2008 svedkom výnimočnej udalosti. Rómka Jana z fraternity Malých sestier Ježišových zložila večné sľuby do rúk predstavenej sestry Veroniky. Hlavným celebrantom svätej omše bol kňaz rómskeho pôvodu Eugen Fejco, kazateľom Róm Viktor Tomčany. Prišli i dvaja kňazi z Talianska, ktorí vo svojej krajine kočujú s Rómami.

Keďže setra Jana je gréckokatolíčka prišli aj kňazi gréckokatolíckeho obradu.

Malé sestry Ježišove pracujú a žijú vo farnosti Brezno 4 roky. Na Slovensku sú okrem Brezna aj v Bratislave.

Slávnosť spestrili Rómovia hojnou účasťou a hudbou i spevmi počas bohoslužby i agapé. Malé sestry Ježišove totiž v Brezne bývajú v domčeku medzi Rómami a spolu s nimi aj pracujú v rámci aktivačných prác.

Malá sestra Jana po sľuboch odchádza do komunity do Francúзка.

-jh-

Akadem: Prípravné stretnutie organizačného tímu

Kráľová lehota 20. septembra – Prípravou na sedemnásť ročník stretnutia vysokoškolskej mládeže sa dnes v Kráľovej lehote zaoberalo šestnásť zástupcov z Univerzitných pastoračných centier na Slovensku.

S hojnou účasťou ich zástupcov je spokojný aj ružomerský kaplán Róbert Slotka. „Napriek tomu, že na niektorých univerzitách ešte nemali

oficiálny začiatok akademického roka, väčšina študentov okolo pastoračných centier pohotovo zareagovalo na prípravné stretnutie,“ povedal. Cieľom dvojdňového stretnutia organizačného tímu bolo predovšetkým naplánovať obsah troch „akademických“ dní v polovici novembra. „Očakáva sa viac ako 500 účastníkov zo Slovenska i zahraničia. Ťahákom programu je skupina Komajota a Timothy,“ prezradil hlavný koordinátor stretnutia Ján Butaš. Nebudú chýbať prednášky, zaujímavý hostia, diskusie, práca v skupinkách a taizé.

Ústrednou témou 17. ročníka stretnutia vysokoškolskej mládeže je citát zo Skutkov apoštolov, ktorý nadväzuje i na poslanstvo tohtoročných svetových dní mladých v austrálskom Sydney. Vedení i poslaní Duchom Svätým (VIP) je mottom tohtoročného Akademu. „Jeho poslaním je vytvoriť predovšetkým spoločenstvo mladých, budovať medziuniverzitné vzťahy a vzájomne sa povzbudiť v kráčaní za Kristom,“ dodáva členka organizačného tímu, Mária Házyová.

Janka Graňáková

Pod Tatrami postavili skauti novú lezeckú stenu

V podtatranskej obci Vrbov (okres Kežmarok) postavili skauti takmer deväťmetrovú lezeckú stenu. Tá je jedinou exteriérovou voľne prístupnou lezeckou vežou s výškou vyše osem metrov v Podtatranskom regióne. Stena je umiestnená vo farskej záhrade. Slúžiť však bude nielen skautom, ale aj obyvateľom zo širokého okolia, či turistom. S nápadom postaviť lezeckú stenu prišiel zborový vodca a miestny farár Andrej Legutký, ktorý už podobnú vežu postavil v obci Važec. Stena stála 200 tisíc korún. Finančne na ňu prispeli Karpatská nadácia, Konto Orange a Prešovský samosprávny kraj.

Drevenú konštrukciu z hranolov a špeciálnej vodorovnej protišmykovej preglejky nesú štyri oceľové papuče v masívnom betónovom základe. So stavbou začali skauti 17. júna. „Po chytoch a stupoch sa dá zdolať päť plôch o šírke od 2 po 5 metrov a výške 8,5 metra. Takzvané lezecké cesty sú rôzne obtiažne a unikátny tvar veže umožňuje súčasne liezť siedmym lezcom bez vzájomného rušenia sa. Na vrchole veže je vyhliadková plošina s peknou panorámou na obec Vrbov a okolité obce vrátane Vysokých Tatier. Je to odmena pre najšikovnejších lezcov,“ povedal Legutký. Súčasťou veže je aj hojdačka so závesnými reťazami s dĺžkou 6,5 metra.

Radovan Pavlík

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Eva Janošiková, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk